

Pirmdiena, 2017. gada 2. janvāris

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Bērnu un
jauniešu
centrā
brīvlaikā.
4. lpp.

Gleznot –
iepazīt
sevi.

6. lpp.

Zenta un Andris Gudiņi
kopā 50 gadus.

5. lpp.

Astronomu prognozes šim
gadam.

11. lpp.

Lai laimīgs Jaunais gads!

Par godu
gadu
mijai virs
Kuldīgas
vecā
ķieģeļu tilta
uzziedēja
krāšņas
uguns
puķes.

(Vairāk lasiet 7. lpp.)

Aivara Vētrāja foto

Policistu priekšnieks – Normunds Aleckis

Par Valsts policijas Kuldīgas iecirkņa priekšnieku iecelts kriminālpolīcijas nodaļas priekšnieces vietnieks, majors Normunds Aleckis. Jaunos pienākumus viņš pilda kopš 29. decembra.

N. Aleckis darbu Valsts policijā sācis 1994. gadā kā jaunākais kārtībnieks Liepājas iecirknī, tur pildīti arī dažādi citi pienākumi. Pēdējos trīs gadus bijis Kuldīgas iecirkņa kriminālpolīcijas nodaļas priekšnieces vietnieks. Viņam ir dažādi vaļasprieki – braukšana ar motociklu, sportošana, ceļojumi, bet svarīga vieta N. Alecka ikdienā esot mājas dzīve – jaunais iecirkņa priekšnieks ir precējies, ģimenē aug divi bērni. „Normunds ir ļoti zinošs un ar lielu pieredzi, jo darbu policijā sācis no pašiem pamatiem, turklāt Kuldīgā nostrādājis jau vairākus gadus,” saka līdzšinējā amata pienākumu izpildītāja Inga Spēkaine.

Juris Lipsnis

ĪSĪNAS

Kas reiz kārts eglītē

Alsungas muzejā apskatāmi eglīšu rotājumi. „Ir gan padomju laika mantiņas, gan daži ļoti interesanti rotājumi no pirmskara Latvijas, kā arī savulaik ārzemju radu atsūtītīte,” saka muzeja vadītāja Inga Bredovska (attēlā). „Dienā muzeja sausajā gaisā eglītēm diezgan strauji birst skuļas, bet ceru, ka izdosies izstādi saglabāt vismaz līdz Zvaigznes dienai.”

Muzejam meklē vadītāju

Pašvaldība izsludinājusi konkursu uz Kuldīgas novada muzeja direktora vietu. Pieteikumus var iesniegt no 5. līdz 16. janvārim, no pretendentiem prasīta augstākā izglītība atbilstošā specialitātē, trīs gadu pieredze vadošā amatā, svešvalodu zināšanas utt. Līdzšinējā direktore Dace Bumbiere-Augule amatā būs līdz 31. janvārim. Ģimenes apstākļu dēļ viņa nolēmusi pārcelties uz Alūksni un atklāja, ka saņēmusi jau vairākus darba piedāvājumus, kurus gan vēl neesot apsvērusi.

Trešdien, 4. janvārī:

- Diskutē: tērpi Dziesmu svētkiem.
- Kas jauns Īvandē.
- Ciemos pie uzņēmējiem.
- 2017. gada prognozes.

Sapņiem ir jābūt

Juris Lipsnis,
tāl. 22470000,
pasts.kurzemnieks
@mail.lv

Turklāt pārdošiem, jo citādi nav vērts. Šādu atziņu manī nostiprināja aizvadītā Vecgada nakts un sagaidātais Jaungads. Vēl viena atziņa – ja sapnis radies, jāķeras pie īstenošanas, nevis jāgaida kaut kāda ārkārtīgi labvēlīga apstākļu sakritība. Tas sapņiem vispār ir ļoti raksturīgi – lai tie īstenotos, ir nepieciešama rīcība. Ja esi nosapņojis, ka gribi būt princis (vai princese) un dzīvot piln, visticamāk nāksies

„Tas sapņiem vispār ir ļoti raksturīgi – lai tie īstenotos, ir nepieciešama rīcība.”

šo pili uzbūvēt. Vai arī gaidīt, ka atnāks tas, kurš (kura) tevi piln ievēdīs. Nesaku, ka otrs variants nepiepildīsies, bet pirmais noteikti ir drošāks! Darbošanās pret gaidīšanu – kas labāks? Mana izvēle krīt uz darbību. Turklāt nekas taču netraucē pili būvēt pamazām. Nu jau aizvadītajā gadā intervēju kādreizējo kuldīdznieku, tagad Latvijas Universitātes biznesa inkubatora izveidotāju un vadītāju Miku Losānu. Prātā viena no viņa atziņām: ja tev ir ideja par biznesa veidošanu, nemeklē milzīgu kredītu un

neirē dārgas telpas, bet gan pārbaudi šo ideju mazākā mērogā, lai saprastu, vai tevis piedāvātais cilvēkiem vispār ir vajadzīgs. Pieeja, kas inkubatora paspārnē palīdzējusi izveidoties vairākiem veiksmīgiem uzņēmumiem, manuprāt, der arī pārdošo sapņu īstenošanai – negaidīt, bet rīkoties, un, ja izdodas, turpināt ar vēl lielāku spar.

Starp citu, tas personīgi pārbaudīts. Tāds neliels piemērs. Jau labu brīdi man prātā bijusi doma pamēģināt spēlēt kokli. Tā kā šādu instrumentu nekad nebiju turējis rokās, turklāt nepazīstu notis, likās, ka ideja jāīsteno pamazām, rūpīgi sagatavojoties – atradu skolotāju, vienojos par nodarbībām, sameklēju meistar, kurš apsoltīja saremontēt vecu, *neejošu* kokli, kas pirms kāda laika gluži nejauši bija nonākusi mūsmājās... Tomēr sapnis sāka piepildīties pavisam citādā veidā. Dažas minūtes pēc gadumijas, kad ar draugiem bijām tā aizrāvušies latviešu spēka dziesmu dziedāšanā, ka pat nedzirdējām valsts vadītāju pamācoši uzmundrinošās uzrunas un nepamanījām iesoļošanu 2017. gadā, paņēmu rokā manas sievas kokli, palūdzu, lai viņa ierāda pāris svarīgāko akordu un – sāku spēlēt. Protams, skanējums nebija nezin cik izsmalcināts, bet – biju sācis īstenot kādu sapni.

Un vēl viena atziņa: idejas, lai cik tās liktos pārdošas, ir jāpieraksta. Ja neiznāks pieķerties uzreiz, varēs to darīt kaut kad vēlāk, bet pierakstītais neļaus labo domu aizmirst pavisam.

TRIS VIEDOKĻI

KĀDS VARĒTU BŪT ŠIS GADS JŪSU VADĪTAJAI PAŠVALDĪBAI? KO ESAT IECERĒJUŠI?

„Turpināsim iesākt”

Aivars Sokolovskis, Alsungas novada domes priekšsēdis:

– Budžets vēl nav pieņemts, bet domāju, ka visām svarīgajām vajadzībām naudas pietiks. Palicis uzkrājums, paredzams arī pieaugums no izlīdzināšanas fonda un iedzīvotāju ienākumu nodokļa, bet tas aizies algu palielinājumam un pedagogu darba samaksai. Vidusskolu noturēt ir ļoti svarīgi, tāpēc nauda pedagogu algām būs. Noteikti turpināsim iesāktos projektus. Lai gan pašvaldībai ar pusotru tūkstoti iedzīvotāju nodrošināt Alsungas ordenpils apdzīvošanu, šķiet, nebūs iespējams, ceram salabot dienviņu korpusta jumtu, lai pasargātu to no sabrukšanas. Pozitīvi, ka beidzot pārdots pils ziemeļu korpuss, kas piederēja SIA *Kuldīgas RPB* un ilgus gadus stāvēja tukšs.

Pedalīsimies pārrobežu tūrisma projektā ar igauņu partneriem, remontēsim pašvaldības ceļu Putnulejā, turpināsim domes otrā stāva telpu remontu, kultūras namam iegādāsimies ekrānu, jo projektors jau ir. Darbu turpinās vienotais klientu apkalpošanas centrs, kur visas darīšanas ar valsti var nokārtot, nebraucot uz Kuldīgu. Esam saņēmuši dotāciju Almāles ciema ūdenssaimniecībai – pievienosim dziļurbumam atdzelošanas iekārtu, lai iedzīvotāji saņem labāku ūdeni. Atdzelošana nepieciešama arī urbumam, kas apgādā kultūras namu (tur uzlabosim arī notekūdeņu attīrīšanu) un apkārtējās ēkas. Tiek pirkti autobuss ar 18 vietām – iepirkums beidzies, kārtojam finansējumu.

„Būs darbīgs gads”

Inga Bērziņa, Kuldīgas novada domes priekšsēde:

– Gads noteikti būs labāks par iepriekšējo. Daudzām pašvaldībām, arī mūsu, tas būs ļoti darbīgs, jo pēc ilgas kavēšanās beidzot saņemsim Eiropas struktūrfondu naudu. Kuldīgā notiks Jelgavas, Graudu, Meistaru, Dārzniecības ielas rekonstrukcija; novadā pārbūvēsim lauku ceļus, kam atvēlēti trīs miljoni eiro; taps radošā klastera projekts vecajai slimnīcai utt.

Budžets tiks apstiprināts janvārī, bet esam aprēķinājuši, ka par pieaugumu īsti runāt nevar – naudas būs nedaudz vairāk, tomēr pagājušogad nedaudz iztērējām uzkrājumus, tāpēc jaunais budžets būs līdzīgs iepriekšējam. Nauda būs prioritārajām vajadzībām, tostarp tām, kas attiecas uz iedzīvotājiem, piemēram, brīvpusdienām arī piecgaģajiem un sešgaģajiem senioriem jau no 70 gadiem. Atbalstīsim iedzīvotāju projektus, līdzfinansēsime sabiedriskās organizācijas programmas *LEADER* projektos, nauda būs skolēnu nodarbinātībai vasarā, nometnēm, sporta un kultūras pasākumiem, piemēram, Pilsētas svētkiem, kas atzīti par vieniem no labākajiem Latvijā, festivāliem *Lido zivis*, *Notici brīnumam!*, veselības uzlabošanai. Iespējams, atbalstu vairs nesaņems festivāls *Live Fest*, toties martā Kuldīgā varētu notikt Restorānu nedēļa. 1. septembrī plānojam atvērt jauno peldbaseinu un rekonstruēto mūzikas skolu.

„Ir lieli plāni”

Loreta Robežniece, Skrundas novada domes priekšsēde:

– Lieli plāni saistās ar šoseju A9: Skrundā tās malā kādreizējās maizes ceptuves vietā sāksies *Top!* ķēdes lielveikala celtniecība, taps elektromobiļu uzlādes stacija, sāksies tirgus kvartāla pārbūve, kopā ar Liepājas tūrisma informācijas centru būs interesanti piedāvājumi caurbraucošajiem tūristiem. Ceram dabūt finansējumu pastaigu takai gar Ventu. 1,2 miljonus eiro izlietosim grants ceļu rekonstrukcijai. Sāksim sakopt degradēto teritoriju pie dzelzceļa stacijas, lai to var izmantot uzņēmējdarbībai, nomainīsim segumu Kuldīgas ielā no pārbrauktuves līdz policijai. Esam saņēmuši naudu veselības veicināšanai, sadarbosimies ar Kuldīgas peldbaseinu, lai mūsu bērni tur var mācīties peldēt, Nīkrācē taps alpinisma siena – vienīgā mūspusē. Tiks izdota grāmata par Nīkrāces vēsturi, tā jau iesniegta *Jumavā*, pagastā gribam uzspodrināt saietu namu. Atkārtoti iesniegsim projektu Skrundas bērnu dārza siltināšanai un remontam, Rudbāržos meklēsim aktīvāku lietojumu atjaunotajai zālei, Raņķos sagādāta moderna tehnika teritorijas sakopšanai.

Turpināsimies sadarbībā ar Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem, un izskatās, ka bijusi padomju militārā pilsētiņa Mežainē tūristiem kļūs aizvien retāk pieejama. Vēl viena laba ziņa – Iekšlietu ministrija sola pabeigt ilgi gaidīto ugunsdzēsēju depo, kur būs telpas arī Valsts policijai.

Juris Lipsnis

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kāda ir jūsu jaunā gada apņemšanās?

Krista, skolniece:

– Domas ir bijušas, bet sapratu, ka lielas jēgas tām nav. Jāapņemas katru dienu. Mani iedvesmojusi Gundega Skudriņa, kura teica: „PSP – tas nozīmē *Pacel savu pēcpusi!*” Šos vārdus vienmēr atceros. Galvenais ir censties un katru dienu celties ar domu kaut ko sasniegt.

Roberts, mākslinieks:

– Nesen redzēju pētījumu par sociālajiem tīkliem un mobilajiem telefoniem. Tur video tika uzdots jautājums: „Vai esi atkarīgs no sociālā tīkla vai telefona?” Mana apņemšanās – nopirkt lētu modinātāju, lai neņemtu telefonu gulāmistabā. Ejot uz tikšanos ar cilvēkiem, telefonu atstāšu mājās vai izslēgšu, jo gribu citus cienīt.

Nauris, skolnieks:

– Pagājušajā gadā apņēmos sportot, un nu jau gadu to daru. Man izdodas apņemšanās īstenot. Šogad apņēmos atvest smēķēšanu, jo sportistam tas nav veselīgi.

Emīls, skolēns:

– Ir bijusi tāda, piemēram, lai skolā ir labākas sekmes, un tas vairāk vai mazāk ir piepildījies. Šogad varbūt apņēmos sakrāt naudu. Es atceros par to, ko apņemos.

Maija, pētniece:

– Būt čaklākai un vairāk strādāt. Vēlos uzrakstīt disertāciju. Arī pagājušajā gadā bija tāda cerība, bet uzrakstīju citu grāmatu. Viss nenotiek tieši tā, kā iecerēts, bet liekas, ka ir jēga mēģināt sev kaut ko izvirzīt.

Jana, māmiņa:

– Esmu sākusi šūt hobija līmenī, gribētu pamēģināt ko jaunu. Man ir divi mazi bērniņi, tāpēc gribu vairāk laika pavadīt ar viņiem. Atceros, ka skolas gados 31. decembrī apņēmos mācīties labāk. Lielas apņemšanās nav bijušas, jo man šķiet, ka tās ātri aizmirst. Ceru, ka šis gads būs jauks.

Lāsma Reimane, Aivara Vētrāja foto

FOTOKOMENTĀRS

Vai jauns mājdzīvnieks?

Lāsma Reimanes teksts un foto

Ja pamanāt ko interesantu, nofotografējiet un sūtiet: **redakcija@kurzemnieks.lv**

Ja jums ir ziņa, kas nevar pagaidīt līdz rītdienai, zvaniet tūlīt: 22470000!

Kurzemnieks
Kuldīga, 1905. gada iela 19, LV-3301

Galvenā redaktore Daiga Bitīniece – 63350567; redakcija@kurzemnieks.lv;
reklāmas nodaļa – 63324881; sludinajumi@kurzemnieks.lv

Izdevējs – SIA *Jaunais kurzemnieks*. Reģ. apl. nr. 1400. Iznāk pirmdienās, trešdienās, piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz *Kurzemnieku* obligāta. Iespiests SIA *Poligrāfijas grupa Mūkusalā*, Rīga, Mūkusalas iela 15a. Metiens – 3841.

IEGULDĪJUMS VĒSTURES PĒTNIECĪBĀ

Vēstures pētniecības entuziastu grupiņa gada nogalē mežā starp Rendu un Kabili sakopa nacionālās pretošanās kustības dalībnieku Emīla Šmita un Kārļa Kristolda atdusas vietu.

Vēstures entuziastu grupa mežā starp Kabili un Rendu sakopj nacionālās pretošanās kustības dalībnieku Emīla Šmita un Kārļa Kristolda atdusas vietu.

ĻOTI NOZĪMĪGA KAUAJ

14. janvārī 13.00 šeit pieminēs kauju, kurā pie *Āpuznieku* mājām 25 vīru lielā nacionālo partizānu grupa 1946. gada 1. janvārī iznīcināja divreiz lielāku čekistu vienību. Kaujā krita trīs partizāni, arī vīrs uzvārdā Kūrējs, kura mirstīgās atliekas pārāpbedītas citviet. Kā pastāstīja Rubeņa fonda un Rendas nacionālās pretošanās kustības muzeja vadītājs Andrejs Ķeizars, šī kauja bijusi viena no nozīmīgākajām pēckara Latvijā – pēc čekistu sakaušanas padomju vara Kabilē un Rendā vēl vismaz pusgadu bijusi visai vāja. „Šī bija viena no retajām kaujām, kurā partizāni uzvarēja. Visbiežāk, izmantojot milzīgu skaitlisko pārsvaru, virsroku ņēma čekisti, un tikai dažiem pretošanās kustības dalībniekiem izdevās

no aplenkuma izrauties,” viņš stāsta. „Čekistu rota, ko sakāva Ēvalda Pakuļa vadītie partizāni, bija nosūtīta uz Kabili nostiprināt padomju okupācijas varu. Pagāja krietns laiks, kamēr kādam norāva *pagonus*, kamēr sakomplektēja kadrus un čekisti atkal bija gatavi pilnvērtīgi pildīt uzdevu. To, ka padomju varas stiprinātāji ir sasisti, zināja plašā apkārtnē, un kaimiņos Matkulē kāds saimnieks vasarā pat sarīkoja lielu balli par godu kabilnieku varoņdarbam.”

IESAISTĪT JAUNIEŠUS

Partizānu atdusas vietu sakopa vēstures entuziasti Helmutš Korns, Madars Šmīdbergs, Ilmārs Rozentāls, Anrī Zvīgulis, Andis Ķuzis un Normunds Rozenvalds. „Sadarbība ar šo muzeju sākas pirms vairākiem gadiem,” teica

H.Korns. „Mana interese par tautas vēsturi ir krietni senāka – jau kopš bērnības, bet uz nopietnāku pētniecību pamudināja mans onkulis Herberts Knets. Pirms astoņiem gadiem izveidojās vēstures entuziastu grupa, kurā iesaistījās novadpētnieki no visas Latvijas, un nu jau tajā ir ap 20 biedru. Regulāri rīkojam talkas cīņu un atdusas vietās, un šogad nolēmām sakopt atceres vietu pie *Āpuzniekiem*, kur novietosim arī karoga mastu – to varēs izmantot piemiņas pasākumā 14. janvārī.”

H.Korns atzina, ka grupa vēlas vēstures izziņāšanā iesaistīt arī jaunatni. Piemēram, ir doma sadarbībā ar A.Ķeizaru pie Rendas muzeja ierīkot šķēršļu joslu, kurā rīkot sacensības jaunsargiem un citiem interesentiem.

Jura Lipšņa teksts un foto

Atgādinājums makšķerniekiem

Kopš 1. janvāra atkal aizliegts makšķerēt Ventā 500 metru leņķus un 200 metru augšpus rumbas.

Kā informē Kuldīgas novada domes vides speciāliste Dace Jansone, beidzies līgums ar SIA *Kurzemes cope*, kas līdz šim organizēja licencēto makšķerēšanu Ventā pilsētas teritorijā. Turpmāk ar to nodarbošies pašvaldība, taču vēl nav izstrādāts jauns nolikums. Tāpēc interesentiem jāņem vērā Makšķerēšanas, vēdošanas un zemūdens medību noteikumi (spēkā kopš pagājušā gada), kas aizliedz šajā posmā darboties, ja tajā nav organizēta licencēta makšķerēšana. Vides speciāliste piebilst, ka nolikumu varētu apstiprināt domes sēdē janvāra beigās. Savukārt Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs (LLKIC) atgādina, ka jāiegādājas makšķerēšanas, vēdošanas un zemūdens medību kartes. Kopš decembra no SIA *Leards* izplatīšanu pārņēmis LLKIC, taču pircējiem neērtības tas nesagādās, jo noslēgti līgumi ar iepriekšējām tirdzniecības vietām. Kartes var pirkt arī interneta vietnē www.makskeresanaskarte.lv. Tās ir divu veidu: īstermiņa darbojas trīs mēnešus un maksā 7,11 eiro, bet kalendārā gada kartes cena ir 14,23 eiro. Tās uzskatāmas par derīgu, ja ir aizpildīta informācija par īpašnieku, jāuzrāda arī personas dokuments.

Daina Tāfelberga

Prieks dziedāt un dāvēt

Kuldīgas bērnu mūzikas studija *Putas un putiņas* decembrī Sv. Katrīnas baznīcā jau 15. gadu rīko labdarības koncertu. Šoreiz tas saucās *Jūs, bērniņi, nāciet!*, un kādai ģimenei Kabilē saziedoti 277 eiro.

„Pārskatot visus ziedojumu mērķus, secināju, ka šie bija 15. Ziemassvētki, kuros to rīkojam,” stāsta popgrupu vadītāja Daina Lancmane-Megne. „Vienu gadu piedalījāties kopā ar ģitāristiem, kurus skolēnu brīvdienās mācīja pedagogs Ziedonis Stutiņš no Rīgas. Citus gadus tas bijis tikai popgrupu koncerts. Tradīciju sākam abas ar kustību skolotāju Aiju Palmu, vienojoties ar mācītāju Viesturu Pirro, ka koncerti notiks Katrīnas baznīcā.”

Pirmais bijis ziedojums toreizējam Alsungas bērnu namam – popgrupa aizbraukusi dziedāt, iepazīsinies un sadraudzējusies ar tur mītošajiem bērniem. Mērķi Daina apspriežot ar dziedātājiem un viņu vecākiem, pēdējos gados konsultējoties ar Kuldīgas novada bāriņtiesu. Šogad ierosme nākusi no bāriņtiesas – saziedot naudu kādai ģimenei Kabilē pagastā. Pagājuši jau desmit gadu, kopš mūžībā aizgājuši divu bērnu mamma. Meitiņai tolaik bijuši tikai divi gadi, dēliņam seši. Aizbildnību uzņēmušies vecmāmiņa un vectēvs. Slimību dēļ abiem bērniem piešķirta invaliditāte, bet, pateicoties aprūpētāju gādībai un mīlestībai, slimības uzveiktas. Tomēr jāturpina lietot zāles, un tām arī domāta savāktā nauda. Pūsis tagad mācās tehnikumā, bet meitene – 6. klasē. Abi esot centīgi un sekmīgi. Putu skolotāja Amanda Doniņa saka: „Tas, cik lielu summu cilvēks ziedo, neko par viņu nepasaka, jo katrs palīdz tik, cik spēj. Patīkami, ka cilvēki palīdz ne tikai ar naudu, bet arī ar klātbūtni un sapratni.” Amandai prieks, ka var vienoties cēlam mērķim, turklāt, ja uzstājas bērni, tas visu padarot vēl mīļāku un gaišāku. Dziedātāja Dana Doniņa uzskata, ka šī ir lieliska iespēja, kā pamudināt cilvēkus ziedot – atnāks tie, kam patīk mūzika un, protams, vēl iemetīs naudiņu.

Megija Rudoviča (Jauno žurnālistu skola)

Cienasts un piedzīvojums

„Tas liek iziet no mājas, svaigā gaisā darīt kaut ko veselīgu un arī noderīgu,” tā par Padures bērnu pārgājienu uz mežu, lai tur aiznestu dārzenus dzīvniekiem, teica kultūras organizatore Una Mežiņa, kas to sarīkojusi kopā ar bibliotekāri Ainu Salmu.

Padures pagastā bērni meža dzīvniekiem noliek bietes, kāpostus, ābolus un citus gardumus.

„Ziemassvētki ir brīnumu laiks, kurā jāiepriecina gan mīli cilvēki, gan meža zvēriņi,” teica U.Mežiņa. Dzīvniekiem sagatavoto cienastu bērni nolika pie eglītēm. „Nekārām zaros, jo cilvēki saka – tad zvēri tos neēd, jo baidās. Tā kā laukā ir auksti, paši sev ņēmām līdzī cepumus un karstu tēju. Bērni minēja mīklas un spēlēja rotaļas.”

INTERESANTA PASTAIGA

Bērni bija priecīgi par gājienu uz mežu, spēlēm un jauku laika pavadīšanu. 6. klases skolnieks Mārcis Bušmanis stāsta: „Man par šo pārgājienu pastāstīja māsa, arī pats regulāri nāku uz bibliotēku. Šeit nāk jauki cilvēki. Tepat ir mežs, un šī ir interesanta pastaiga ar citiem, jo brīvlaikā visi pārsvarā sēž mājās. Arī es tad sēžu pie datora un telefona.”

Kuldīdzniece Sanija Rancāne atbraukusi ciemos pie draudzenes: „Gribēju piedalīties, jo arī man mājās nav, ko darīt. Piezva-

nāja draudzene un teica, ka būs pārgājiens, kurā var pastaigāties pa mežu un iedot dzīvniekiem cienastu. Ir daudz labāk staigāt svaigā gaisā nekā sēdēt mājās pie datora, tāpēc gribētu šādā gājienā iet atkal.”

CER UZ JAUNU TRADĪCIJU

„Es šeit strādāju gadu,” saka U.Mežiņa, „darbā šie man ir otrie Ziemassvētki. Pagājušajā gadā bibliotēkā rīkojām radošās pēcpusdienas, bet sapratu, ka jādara kaut kas aktīvāks, un ar bibliotekāri nolēmām uztaisīt mazu pārgājienu. Būtu labi, ja tā kļūtu par tradīciju, jo gribētāju ir diezgan daudz. Nav svarīgi, cik un kādus dārzenus bērni paņēmuši, svarīgi šajā laikā ir labie darbi.” A.Salma piebilda: „Man izveidojusies laba sadarbība ar jauno kultūras organizatori. Liels prieks, ka viņa pie mums strādā. Arī šis mums ir kopīgs pasākums.”

Lāsma Reimanes teksts un foto

NUMURA FAKTS

Pēc 1994. g. dzimušie ir tā sauktā Z paaudze. Tas nozīmē – interneta paaudze, kura augusi un atrodas nepārtrauktā pieslēgumā: 24 stundas diennaktī, septiņas dienas nedēļā. Šī iemesla dēļ viņi ar draugiem vairāk sazinās tiešsaistē nekā klātienē.

Darbīgi arī brīvlaikā

Lai skolēni brīvdienās laiku aizpildītu saturīgi, Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centrs (BJC) un tehniskās jaunrades centrs trīs dienas piedāvāja 15 dažāda satura nodarbības.

Kintija Ivanova un Enija Vilnīte Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centrā franču valodu apgūst ar attēlu palīdzību.

Piemēram, ritma un nošu spēles, *Meklējam solistu, Rūķu auto*, piparkūku, sniegavīru, video-montāžas u.c. darbnīcas. BJC direktores vietniece Inta Brasle saka: „Droši apgalvot nevaru, bet ir plānā tādas ieviest visos brīvlaikos.” Šoreiz apmeklējums esot vidējs – katrā darbnīcā kāds bērns bija atnācis.

INTERESĒ FRANČU VALODA

Otrdien BJC sastapām franču valodas skolotāju Sigitu Leju un vairākas meitenes. Kintijai Ivanovai ir septiņi gadi, un viņa vēlas šo valodu iemācīties. Meitenei te patīk: „Mēs pildām dažādus uzdevumus darba lapās. Vislabāk patīk, ka jāraksta vārdi franču valodā.”

„Nodarbības te jau pusgadu vadu divām vecuma grupām – pirmsskolas bērniem un 3., 4. klasei,” stāsta skolotāja. „Šī darbnīca ir kā alternatīva franču valodas nodarbībai. Atnākuši mani

audzēkņi – ne visi, bet daļa. Brīvdienās bērniem ļauts arī atpūsties, bet viņi tiek aicināti padarboties, lai neaizmirstu valodu, iepazītu jaunus vārdus, parunātu par kādu tēmu.

Bērnus jau esmu iepazinusi, zinu, ko katrs spēj. Priecē tas, ka ieradusās arī divas jaunas meitenes. Bērni mācās ātri. Tas bija pārsteigums, sākot vadīt šīs nodarbības, jo viņu saprašanas un izziņas spējas ir ļoti augstas. Tas priecē arī mani, jo redzu, ka darbs nes augļus,” secina S.Leja. Nodarbības 3., 4. klasei notiek pirmdienās un trešdienās no 16.00 līdz 17.00, bet pirmsskolas bērniem no 17.15 līdz 18.00.

VĒLAS SAVU TELEVĪZIJU

Tehniskās jaunrades centrā todien darbojās radio un televīzijas pulciņa vadītājs Viktors Filippovs un viņa audzēknis Toms Janušs. „Strādājam ar staciju YL1YI.” Uz pulciņu nākot zēni,

kuri apgūst radio pamatus. Puiši lodē plates, apgūst elektroniku, montē datorus no vecām detaļām. „Skolā šo vielu nemāca, fizikā māca tikai elektrotehnikas pamatus, bet šī ir radio elektronika,” skaidro skolotājs. „Vēl gribam izveidot savu televīziju, kas ies ēterā reizi nedēļā un ko varēs skatīties mājās. Elektroniskā bāze jau gatava, vēl tikai jāsakārto juridiskā puse, lai var iziet ēterā.” To varēsot skatīties 30 km rādiusā ap Kuldīgu. Pulciņš darbojas pirmdienās un otrdienās no 18.00 līdz 20.00.

Toms stāsta, ka pulciņu apmeklē jau piecus gadus. Viņu tas interesē, tāpēc esot lieli panākumi. Latvijas praktiskās lodēšanas sacensībās Ventpilī starp Baltijas valstu dalībniekiem T.Janušs un Toms Lodiņš ieguvuši 1. vietu.

Krista Drulle
(Jauno žurnālistu skola)
Lāsma Reimanes foto

Kuldīgas Hesburger – starp trim labākajiem

Somijas un Baltijas ātrās ēdināšanas iestāžu ķēde *Hesburger*, novērtējot darbību Latvijā, par labākajām pērn atzinusi filiāles Kuldīgā, Valmierā un Ādažos.

Kuldīgas Hesburger vadītāja Inga Veidemane atzina, ka vissvarīgākais ir labs darba kolektīvs.

Katru gadu uzņēmums vērtē darba efektivitāti, klientu apkalpošanas kvalitāti u.c. faktorus. Kuldīgas *Hesburger* vadītāja Inga Veidemane skaidro: „Tika ņemts vērā pilnīgi viss: tīrība, apgrozība, apkalpošana un daudzi citi aspekti. Mēs esam reģionā labākie. Par apmeklētāju trūkumu nevaram sūdzēties: nāk gan bērni, gan ģimenes, kas ierodas brīvdienās.” I.Veidemane par vadītāju strādā vairāk nekā piecus gadus kopš atvēršanas un uzskata, ka darbinieku kolektīvs vienmēr bijis saliedēts.

Hesburger reģionālā vadītāja

Latvijā Daiga Bresava skaidro, ka šādus rezultātus palīdz sasniegt vienots komandas darbs un atbilstoša motivācija no vadības puses: „Darba kvalitāte ir galvenais faktors, kas izvērtējumā tiek analizēts, tāpēc neatkarīgi no restorāna lieluma un apgrozījuma ikviens var sasniegt augstus rezultātus. Tā galvenokārt ir reģionālo vadītāju un katra restorāna vadītāja vēlme izvirzīt augstus mērķus, kurus pēc tam arī sasniegt. Ja vadītājiem šādas ambīcijas ir, tad darbinieki tiek atbilstoši motivēti.”

Lāsma Reimanes
teksts un foto

MĒS PAR TO RAKSTĪJĀM

Atbild par ceļu tīrīšanu

Kā tiek izvērtēta nepieciešamība kādu ceļu kaisīt un cik ātri tas jāizdara, ja konstatēts apledojums, Kurzemnieks jautāja Latvijas *Autoceļu uzturētājam*.

Atbildi sagatavojis sabiedrisko attiecību speciālists Miks Lūsis: „Ziemas sezonā kompleksās ikdienas uzturēšanas darbus *Latvijas Autoceļu uzturētājs* veic atbilstoši Ministru kabineta (MK) noteikumiem nr. 224 *Noteikumi par valsts un pašvaldību autoceļu ikdienas uzturēšanas prasībām un to izpildes kontroli*. Ziemas dienesta darbi tiek veikti prioritārā secībā, ņemot vērā autoceļa uzturēšanas klasi. Valsts autoceļiem atkarībā no klasifikācijas, satiksmes intensitātes, seguma, tehniskā stāvokļa un sociālekonomiskās nozīmes noteiktas piecas

ziemas uzturēšanas klases: A, A1, B, C un D.

Saskaņā ar MK noteikumiem nr. 224 uz C klases ceļiem, kam pieskaitāms arī ceļš Kuldīga–Basi, darba izpildes laiks brauktuves kaisīšanai ar pretapledojuma materiālu un rievu izveidei netiek normēts. Ziemas sezonā grants ceļiem tiek kaisīti/rievoti tikai satiksmei bīstamie posmi (strauji līkumi, kāpumi), kuri iekļauti valsts autoceļu pārvaldītāja *Latvijas Valsts ceļi* (LVC) sagatavotajā sarakstā, un šādu posmu garums ir ap 2000 km. No visa 20 081 km valsts pārziņā esošā ceļu tīkla

lielākā daļa – 11 075 km – ir ar grants segumu. Līdz ar to mainīgos laika apstākļos grūtības var rasties lielākajā daļā valsts ceļu.

Pat uz vislabāk uzturētajiem ceļiem (A klase) trīs stundas drīkst būt apledojums un sniegs, tādēļ autovadītājiem jāapzinās, ka braukšanas ātrumam un stilam jāatbilst ceļu stāvoklim. Ziemā, īpaši mainīgos apstākļos, jābūt īpaši piesardzīgiem, ja braukšana var būt apgrūtināta, bet ceļa virsmas stāvoklis var mainīties negaidīti un strauji. Autoceļu stāvokļa kodu *Apmierināts*, *Apgrūtināts* reglamentē ceļu specifikāciju nosacījumi. Formu-

lējums *Apgrūtināti braukšanas apstākļi* nenozīmē to, ka ziemas dienesta darbi nav paveikti, – tas ir atgādinājums satiksmes dalībniekam, ka ziemā braukšanas apstākļi nav tādi kā citos gadalaikos. Tos apgrūtinā sniegs un apledojums, līdz ar to svarīgi ievērot drošas braukšanas pamatprincipus.

Autoceļa V1290 Kuldīga–Basi kopgarums ir 18,79 km, bet LVC bīstamo posmu sarakstā iekļauts 1 km (no 4. līdz 7,4. km). Ceļam noteikta C klase. Seguma stāvoklis bija piebraukts sniegs. Apstākļos, kas raksturīgi pagājušajai nedēļai (lietū), pieaug slīdamība.

Latvijas Autoceļu uzturētāja Kuldīgas nodaļa ceļa segumu rievvoja 5., 8. un 10. decembrī, savukārt 14. decembrī bīstamos posmus kaisīja (segumu rievu tādēļ, lai izkaisīta smilts intensīvu nokrišņu laikā netiktu ātri noskalota).

Autoceļam V1294 Kuldīga–Snēpele līdz 9,67. km noteikta B klase, bet no 9,67. līdz 16,28. km – C klase. Kuldīgas nodaļas darbinieki ceļu ar sāli kaisījuši 10., 11., 12., 13. un 14. decembrī.”

Juris Lipsnis

Kad pietrūkst laika strīdēties

Zenta un Andris Gudiņi vasarā sagaidītajās zelta kāzās pagasta pārvaldes sveicienus saņēma tikai decembrī pēc koncerta *Ziemassvētkus gaidot*, turklāt klātienē bija vien Zenta, jo Andris pēc ceļgala locītavas operācijas vēl nebija atsācis staigāt ārpus mājas. *Kurzemnieks* ar abiem tikās viņu mājās – Basu Gudiņos.

Zenta un Andris Gudiņi savā kāzu dienā 1966. gada 27. augustā.

KOPĀ SAVED... KOLHOZS

„Kas jādara, lai sasniegtu zelta kāzas? Vispirms līdz tādām vecumam jānodzīvo,” teic Andris. „Bet mūsu – pēckara – paaudzes cilvēkiem tas ir normāli, ka viss mūžs jādzīvo kopā.”

Abi iepazīnušies 1961. gadā. Zenta pēc lauksaimniecības tehnikuma strādājusi Dobeles rajonā par brigadieru kolhozā *Vētra*, bet Andris, tolaik Lauksaimniecības akadēmijas students, turp nosūtīts palīgā novākt ražu. „Man brigādē bija divi vīri: viens kuprītis un vecais Janītis,” atceras Zenta. „Labi, ka atsūtīja studentus! Tur tad Gudiņš mani arī noskatīja.”

„Tas laikam bija toreiz, kad ar kolēģi Valdi Mazo naglojam kartupeļu kastes, un Zenta ierādīja, ko darīt,” turpina Andris. „Iesākām ķīkināt, un tā tas aizgāja. Vēlāk ar vēl vienu kursabiedru ar motociklu *Panonia* braukājām uz kolhozu ciemos: es pie Zentas, bet viņš bija uzlicis aci vietējai feldšerei. Brūvēšanās gāja diezgan ilgi – no 1961. līdz 1966. gadam.”

LABI, KA BIJA KATOLIETE

Zentai spilgtā atmiņā brauciens uz Basiem, kad Andris vedis iepazīstināt ar vecākiem: „Gudiņi bija nopietni gatavojušies – mājā pat remonts iztaisīts! Mani uzņēma ļoti labi, varbūt tāpēc, ka biju katoliete, un suitiem tas svarīgi. 1966. gada 27. augustā nosvinējām kāzas, bet decembrī Andris pabeidza augstskolu.” Uz ceremoniju Aizputes dzimtsarakstu nodaļā braukuši ar *Volgu*, bet atgriežoties jauno pāri un vedējus sagaidījušas vietējās sievas, dūšīgi apdziedot. „Andrim atbrauca kursabiedri, un tie no smieklīgu bija galīgi stīvi! Māja ciemiņu pilna, ēda divās maiņās, jo visiem reizē pie galda nepietika vietas. Dancoja ārā, un zāle tur vēl trīs gadus tā īsti neauga!”

Alsungas baznīcā salaulājis priesteris Jānis Voitiņš, vedēju

līdzī nav bijis, tikai Andra tēvs un māte, kuri parakstījušies kā liecinieki. Starp citu, pirms gada baznīcā, kur tagad kalpo priesteris Gatis Mārtiņš Bezdelīga, Gudiņi atjaunojuši laulības solījumu.

LAI NEAIZSŪTA NEZIN KUR

„Precējāties pirms studiju beigšanas, lai man būtu pamatojums palikt Latvijā, jo tolaik bija modē absolventus sūtīt pa visu Padomju Savienību,” skaidro Andris. Zenta strādājusi Rīgā, rūpnīcā *Latvijas bērzs*. „Latviešiem ar darbu Rīgā bija ļoti sarežģīti, bet man paveicās – rūpnīcā sāku no strādnieces un uzkalpojās līdz maiņas meistarei, biju arī tehniskajā kontrolē. Iestājos Lauksaimniecības akadēmijā kokapstrādes specialitātes neklātienē. Kad Andri norīkoja uz Kuldīgu, izdevās panākt, lai mani pārceļ uz rūpnīcu *Vulkāns* – tā nezaudēju darba stāžu. Tā kā Andrim tēvs bijis izsūtīts, kā jaunajam speciālistam viņam dzīvokli nedeja – dzīvojām vecajā autoostā tur, kur vēlāk uzcēla viesnīcu.”

„Tur bija ļoti slikti apstākļi,” piebilst Andris, „un es ATU (autotransporta uzņēmuma – aut.) direktoram pateicu: vai nu dod man dzīvokli, vai eju uz kolhozu. Direktors aprunājās ar izpildkomitejas priekšnieku Zandmani, un man piešķīra dzīvokli tā sauktajā miliču mājā tagad 1905. gada ielā. Tur piedzima bērni Andris un Ilze, bet, kad meitai jau bija 10 gadu, pārcēlāmies uz *Vulkāna* māju.”

Dēls dzimis 1970., meita – 1974. gadā. Puika jau sestajā klasē sācis mācīties Murjāņu internātskolā, jo uz to viņu pamudinājusi volejbola trenere Rasma Zeberliņa, un turp devies arī kuldīdznieks Aivis Eida. „Aivja mamma pateica, ka laidīs dēlu tikai tad, ja ies arī Andris,” atceras Zenta. „Dēlam bija problēmas ar veselību, bet uz Murjāņiem laidām droši, jo tur bija stingrs dienas režīms,

Kāzu 50. gadskārtas ceļojumā uz Aglonu Zenta un Andris Gudiņi (attēlā ar meitu Ilzi un mazdēlu Ernestu) piestāja likteņupes Daugavas krastā.

Šogad Gudenieku pagastā zelta kāzas svinējušas trīs ģimenes: aprīlī Ilga un Elmārs Perkūni, augustā Zenta un Andris Gudiņi, bet novembrī – Regīna un Tautvidis Stebuļi.

pilnvērtīga ēdināšana un arī mediķu uzraudzība. Mācoties Murjānos, viņš kļuva par PSRS junioru čempionu volejbolā! Ilze vidusskolu pabeidza Kuldīgā.”

NODERĪGIE VAĻASPRIEKI

Papiņam (tā Zenta mīļi sauc dzīvesbiedru) savulaik bijis vaļasprieks – autorallijs. „Visu nedēļu remontēja savu veco *Volgu*, sestdien, svētdien brauca sacensībās, bet es tikmēr vācu bērnus, tāpēc mums nebija laika strīdēties,” secina Zenta.

„Pa mūsdienu ceļiem savulaik gāja Vissavienības rallijs, braucām skatīties – iepatikās!” atceras Andris. „Strādāju ATU-7 par darbnīcas vadītāju. Studiju biedrs Valdis Mazais sacensībās brauca ar kravas mašīnu, es palīdzēju to sagatavot. Vēlāk, kad biju direktora vietnieks, sāku gudrot, kā tikt pie vieglā auto. Aprunājoties ar vadību, nospriedām, ka jābrauc ar taksometru, ko uz sacensībām noņēma no komercuzskaites. Grūtāk gāja ar sagatavošanu, jo *taksim* darbdienās jāvadā klienti, jāpelna nauda. Ielikām mašīnā metāla *dugu* jeb lokveida stiprinājumu, kas pēc rallija jāņem ārā.

Sāku braukt kopā ar Miervaldi Mēteli: viņš pie stūres, es par stūrmāni. Otrais pilots bija Arnolds Ķirsons (viņš vēl tagad strādā par taksistu), bet vēlāk, kad sacensībām izmantojām dienesta *Volgu*, to vadīja mans šoferis. Tad bija vienkāršāk, jo *duga* varēja palikt salonā. Vēlāk tikām pie sporta auto – pārbūvētas norakstītas *Volgas*, bet, kad no ATU-7 aizgāju un sāku braukt *Lauktehnikas* komandā, mums bija *žigulis*.”

Mums bija sava sistēma, kā pierakstīt stenogrammu: braucām pa trasi, pilots sauca ciparus, bet es tos stabiņā pierakstīju. Blakus piezīmēti orientieri, lai var zināt, cik tālu esam tikuši. Pēc tam braucām vēlreiz un pārbaudījām, vai viss pareizi, – tolaik treniņu ierobežojuma nebija.” Lai noteiktu nobraukto attālumu saistībā ar vidējo ātrumu, Andris izmantojis logaritmisko lineālu: „Šī sistēma bija vienkārša un ērta, bet, cik zinu, citi tādu nelietoja.”

MIRKĻI, KAS PAILDZINA MŪŽU

Zenta dzied Lidijas Jansones vadītajā ansamblī *Gudenieku suiti*, Andris viņu vadā uz mēģinājumiem. „*Gudiņos* vienmēr ir

dziedāts, un šad tad to dara arī Andris, sevišķi, ja ieņemts kāds mēriņš...” nosmej dzīvesbiedre un nopietni turpina. „Suitu lietās esam iekšā līdz ausīm, un labi, ka ir kāda joma, kas svarīga abiem. Dvēsele vēl tagad dzied, atceļoties suitu kāzu dziesmu diska atvēršanu šoruden. Tie ir mirkļi, kas mūžu paildzina.”

SVINĒT – UZ AGLONU

Zelta kāzas 27. augustā – tieši gadadienā – Gudiņi nosvinējuši meitas Ilzes ģimenes organizētā braucienā uz Aglonas baziliku, pa ceļam apskatot Likteņdārzu. „Nekāda lielā svinēšana nebija plānota, jo es lēcu ar kruķi,” teic Andris. „Labi, ka Likteņdārzā var iznomāt elektromobili – izbraukājām visu teritoriju.”

Gudiņi priecājas par bērniem, kuri dzīvo Rīgā un sagādājuši četrus mazbērnus. Arhitektu biroja līdzīpašniekam Andrim ir trīs bērni: meita Līva dzīvo Parīzē, dēls Andris mācās 12. klasē un spēlē lielo tenisu, mazā Annija skolā vēl tikai ies, bet jau danco *Zelta sietiņā*, dzied un iet uz peldēšanas treniņiem. Dzīvesbiedre Santa saimnieko ģimenes kafējnīcā.

Meita Ilze strādā ārzemju uzņēmumā par grāmatvedi un audzina mazo Ernestu, bet dzīvesbiedrs Gatis projektē elektrotīklus un dzied vīru korī *Logos*.

Juris Lipsnis
Gudiņu ģimenes arhīva
un autora foto

„NO NEKĀ PIE KAUT KĀ”

„Visbiedējošākais ir balts papīrs vai audekls. Tiklīdz tev jau kaut kas ir – otas triepiens vai līnija –, tas palīdz veidot formas,” saka māksliniece Ieva Vītola-Lindkvista, kuras krāsu mācības un gleznošanas kursi Kuldiņā rit jau piektā sezonā.

„Sākotnējo ideju – ļaut glezniecības pasauli iepazīt krāsās – esmu saglabājusī, bet daudz kas mainījies, ņemot vērā pieredzi. Piemēram, dažreiz vieglāk saprast, kā gleznot, nevis – ko. Šogad ar Oli (dzīvesbiedru, mākslinieku Oli Lindkvistu – aut.) esam daudz domājuši, kā to padarīt vieglāku, un izdomājuši jaunus uzdevumus. Svarīgi dot pamatzināšanas, bet tā, lai cilvēkam interesanti, lai ir izaicinājums. Piemēram, šogad sākām ar ogles zīmējumu, ko attīstījām, piestrādājot ar otu. Daudziem tas bija atklājums.”

IZPRATNE ARĪ PAR SEVI

Kursu vadītāja arī pati guvusi būtiskas atziņas: „Lielākā daļa cilvēku zina, ka jebkas jauns, ko darām, ir dzīves skola. Katrs izvēlas, kādā skolā iet. Arī es eju līdz tiem, kuri dzīves skolu apgūst caur mākslu. Būtība jau nav tajā, vai bilde ir smuka un kādi ir krāsu salikumi. Svarīgs pavisam kas cits: vai atļaujos iziet ārpus komforta zonas, vai jūtos droša. Redzot, kā dalībnieki kursus strādā, mana izpratne par radošo spēju attīstību ir ļoti padziļinājusies. Redzu izaicinājumus, atpazīstu tos sevī – tā vieglāk strādāt un saprast, kas cilvēkos notiek.”

VISLABĀK PATĪK PROCESS

Krāsu mācību un gleznošanu apgūst divas grupas, katrā apmēram desmit cilvēku: puse ir iesācēji, puse iesāktu turpina.

Kuldiņniecei Elgai Elstei šī ir otrā sezona: „Atnākot no Rīgas uz laukiem, pietrūka izstāžu un mākslas, un arī vientulība

IEVA VĪTOLA-LINDKVISTA:
„Vajadzība izpausties radoši ir katrā cilvēkā – vai viņš gatavo ēdienu, audzē puķes, fotografē vai dara ko citu. Gleznošanā daudzi rod relaksāciju, jo process ir arī terapeitisks.”

bija pārāk liela. Tā kā trīs gadus mācījos Mākslas akadēmijas sagatavošanas kursos, nolēmu šo ceļu turpināt. Vislielāko gandarījumu sagādā process – tas vienmēr nav vienkāršs, tomēr ir jauks. Te labāk iepazīstu sevi, jo bieži nākas domāt, kāpēc ar šo uzdevumu bija tik grūti.”

Beata Gipsere brauc no Ventspils, jo tur šādas nodarbības nav atradusi: „Bija ārkārtīgi liela vēlme darboties ar krāsām. To sāku, dzīvojot ārzemēs, bet tur vairāk pārzīmējām bildītes. Te darbojos ar krāsām, nenojaušot, kāds būs rezultāts. Tas ir aizraujoši – no nekā nonāc pie kaut kā, turklāt tīri sakarīgi!”

No pirmās dienas kursus apmeklē Vēlga Ļuļika: „Atnācu kā nezinātis, lai gan mājās ar zīmuli zīmēju portretus. Ieva iemācīja strādāt ar krāsām. Ir milzīga starpība, ar kādām zināšanām sāku un kādas man ir tagad.”

Iveta Grīniņa, Aivara Vētrāja foto

Kursu dalībnieces Guntas Edeles darbs.

Autore Inguna Kūliņa.

Krāsu mācības un gleznošanas kursu dalībnieki Kuldiņās Mākslas namā gada pēdējā nodarbībā glezno kopā, viens otru respektējot un reizē paužot savas izjūtas.

Natālija Rutule: ceļš pie sevis

Masāžas speciāliste, kosmetoloģe, nu arī gleznotāja Natālija Rutule Alsungas muzejā pie savām gleznām.

Pēc bangu pārvarēšanas atgūst mierīgs, spirdzinošs rīts – kā ābeļdārzā šajā gleznā.

„Lai pārvarētu dzīves bangas, svarīgi ticēt, ka pietiks drosmes mērķi sasniegt – kā šim buriniekam,” ir pārliecināta darba autore.

Alsungas muzejā janvārī skatāma Natālijas Rutules gleznu izstāde *Ceļš pie sevis*. Ikdienā viņa nodarbojas ar tradicionālo un netradicionālo masāžu, no dabiskām izejvielām izgatavo skaistumkopšanas līdzekļus, bet krāsu prieks dzīvē ienācis pirms gadiem trim.

ENERĢIJU JŪT KĀ KRĀSAS

„Krāsot un zīmēt man patīcis kopš bērnības,” viņa stāsta. „Diemžēl gadījās, ka skolotāja klases priekšā reiz paņirgājās par manu zīmējumu, par kuru biju pārliecināta – tas ir skaists. Kopš tā laika zīmēšanas prieks pazuda – es it kā aizvēros, tomēr vēlme atsākt bija saglabājusies.”

90. gados Natālija strādājusi aptiekas *Alter* filiālē. „Manī kaut kas mainījās: kad aizgāja kārtējais apmeklētājs, jutu vēlmi paņemt papīra lapu un zīmuli, flomāsteru vai krītiņu un kaut ko švīkāt. Iespējams, tā izliku savas izjūtas. Vēlāk atskārtu, ka cilvēku auru, viņu enerģiju neredzu, tomēr jutu to kā krāsas un līnijas. Nodarbojos arī ar masāžu un klientiem dāvināju pēc seansiem tapušos zīmējumus. Jā, apzinājos, ka tie nav profesionāli, un no tā kautrējos, bet iekšējā

balss teica: tajā, ko cilvēks saņem, nav svarīga forma, bet gan krāsas, kuras esmu zīmējumos ielikusi. Daži darbi bija ļoti naivi, kā bērna rokas zīmēti, citi tik ļoti izsmalcināti, ka likās – tie nav manis darināti.”

MEKLĒ SKOLOTĀJUS

Natālija atzīst: zīmējumos pie-trūcis telpiskuma, tāpēc sākusi meklēt skolotāju, kurš palīdzētu apgūt gleznošanas nianšes. „Kuldiņnieces Ievas Vītolas-Lindkvistas nodarbībās apguvu akrila tehniku, pārstāju baidīties no lielāka formāta, no krāsām,” turpina Natālija. „Nākamais solis – sev dzimšanas dienā uzdāvināju kursus, kuros mācīja attīstīt labo smadzeņu puslodi, kas atbildīga par intuīciju. Tur tapa pirmā glezna ar magonēm. Par rezultātu priecājos kā bērns! Sapratu, ka gleznot nav sarežģīti, jo to var

katrs, ja vien nesuspringst. It kā atgriezies bērnībā, kad zīmēju, negaidot novērtējumu. Nākamais tapa zīmējums ar gundegu.”

Kad bija apgūta akrila un guaša tehnika, pienākusi kārta pastela krītiņiem, kas darbiem piešķir īpašu gaisīgumu. „Glezna faktiski top ar pirkstu galiņiem – ar tiem pastelkrītiņa līnijas saplūst,” skaidro Natālija. Nesen viņa sākusi apgūt tehniku *gem-art*: vispirms top zīmūļa skice, tad līnijas pārvelk ar marķieri, pēc tam darbu izkrāso ar akvareļa zīmuliem.

Natālija atzīst: gleznu sižeti galvenokārt top notikumu iespaidā, bet dažkārt – to priekšnojautās. Starp citu, trijos gados radies tik daudz darbu, ka Ēdoles kultūras namā aplūkojama jau otrā izstāde.

Jura Lipšņa
 teksts un foto

Kā Veco gadu aizvadījām

**AR KĀDĀM
IZJŪTĀM
AIZVADĪTS
2016. GADS
UN KO SOLA
JAUNAIS
GADS, STĀSTA
VAIRĀKI
SALŪTA
VĒROTĀJI
KULDĪGĀ.**

GALVENAIS – LAI LABA VESELĪBA

Kuldīdznieki Aivita Gucane-Zeltīte un Sergejs Gucans-Zeltītis: „Nevaram sūdzēties par aizvadīto gadu. Apprecējamies. Diemžēl bija slimis dēliņš, bet tagad ir izvesēlojies. Jaunajam gadam jābūt labākam. Galvenais, lai ir veselība, īpaši bērniem. Par pārējo parūpēsimies paši!”

LAI DROŠI LIDOJUMI

Rīdzinieks Jānis Krištopss: „Mana vecmāmiņa ir no Kuldīgas, un arī pats esmu pārcēlies uz Kurzemes pusi. Esmu cilvēks, kurš dzīvo uz zemes un mākoņos, atbildu par lidojumu dro-

šību uzņēmumā *airBaltic*. Pirms pāris stundām no Kanādas izlidoja otrā *Bombardier* lidmašīna, un nu jau mums veidojas jauna flote.”

CĪNĪTIES PAR UZVARĀM

Kuldīdzniece Petra Nečiporuka: „Mācos Murjāņu sporta internātskolā. Aizvadītais gads bija veiksmīgs, labi startēju. Rīgā būs kvalifikācijas spēles Eiropas čempionātam volejbolā U-18 meitenēm. Ļoti ceru, ka izdosies tikt nākamajā kārtā. Tas būs Rīgā, Daugavas sporta namā, no 13. līdz 15. janvārim. Visi aicināti just līdzī!”

Sanākušie salūtu ne tikai vēroja, bet arī centās iemūžināt.

Līksmā kompānijā dejojot

Svinības rīko arī vairākas kafejnīcas, tostarp *Pagrabiņš*. Tā saimniece Inga Eglinska uzsver, ka klienti paši jau laicīgi taujājuši pēc balles un bez reklāmas 50 biļetes uz šo pasākumu ar dzīvo mūziku ātri vien esot izpārdotas.

Gadu mijā, kad lielākā daļa svin un priecājas, netrūkst arī to, kam jāstrādā. Tāpēc Kurzemnieks iegriezās arī pie tiem, kuri gadu miju aizvada darbā.

Pirmajā rindā no kreisās praktikants no Saldus tehnikuma – turlavnieks Kristiāns Vecpils, glābēji Krists Dabra un Kaspars Vētra. Otrajā rindā Mārtiņš Linde, Gints Lorbergs, Kaspars Andersons un Aivis Eizaks.

Postenī viss mierīgi

Valsts Ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Kuldīgas daļas telpās ap vieniem naktī valda mierīga gaisotne un glābēji kavē laiku pie svētku galda. „Zirņus jau esam apēduši līdz pusnaktij, vēl cūkas galva, karpas, pīrāgi. Tajos gan jākož uzmanīgi, jo vienā iecēpta monēta, lai uzzinātu, kam nākošgad būs vairāk naudiņas,” stāsta vada komandieris Mārtiņš Linde. Nākošgad glābējiem paaugstināšot algas. Kāds gan teic – par to varēs spriest, kad februārī kontā ieripos jaunā alga, ka neiznākot kā skolotājiem...

Vīri teic, ka pēdējā laikā gadu mijas vienmēr bijušas mierīgas, un atceras, ka pirms gadiem četriem nācies braukt uz Sabili, kur degusi dzīvojamā māja.

„Sliktā laikā klusāk”

Ap vieniem naktī mierīgi arī Kuldīgas pašvaldības policijā. Inspektors Indulis Tunnis saka: „Ceru, ka līdz ar sliktu laiku pilsētā šī nakts būs mierīga.”

Visvairāk uz rīta pusi

31. decembris un svētku nakts ir karsts laiks taksometru vadītājiem. „Visvairāk brauc uz Priedaini, uz Putnudarzu, bet pats interesantākais sākas uz rīta pusi, kad uz mājām vēlas tikt dzīrotāji. Tad jāprot kādu arī aplūsināt, pārsvarā gan kuldīdznieki ir solīdi,” stāsta IK *Sandotax* šoferis Dāvis Zvagulis. Viņš jaunajā gadā visiem vēl laba darba un peļņas iespējas, bet pats, iespējams, meklēšot darbu ārzemēs.

Lai saglabājas darba vietas Kuldīgas slimnīcā

„Ceram, ka nākamgad nekas nemainīsies ar mūsu slimnīcu, ka cilvēkiem būs, kur ārstēties, un mums – darba vietas,” saka Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļas darbinieces Gita Jēgere, Ilze Gāliņa un Natālija Eglīte.

Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļā saspringta bijusi 31. decembra diena, bet jaunā gada nakts līdz 2.00 medikiem ļāva uzelpot.

„Visu dienu tiešām bija, ko darīt. Nāca cilvēki ar hroniskām vainām; viņi ciešas, ciešas, līdz jāvērsas pie mums. Bija sirdsslimnieki, arī viens no tiem klientiem, kuri sēž uz soliņa pie *Maximas* lielveikala. Bija arī viens gadījums, kad atveda ar cirvi sacirstu vīrieti. Nu visi salikti pa vietām, uzklājām nelielu galdiņu un vērojam TV svētku koncertus. Jāklaudzina pie koka, lai nakts tā arī pāietu mierīgi,” stāsta medicīnas māsa Natālija Eglīte, kuras lielais personīgais jaunā gada notikums būs trešais mazdēliņš.

Vija Zariņa, Aivara Vētrāja foto

MĪKLA SASTĀDI PATS!

P	I				Ļ	A
A	P				O	T
P	L				D	E
P	Ā				P	T
P	A				Ā	T
P	Ā				J	A
P	A				S	T
P	I				K	A
K	U				Z	S
V	A				R	S
P	I				L	T
L	I				G	S
P	A				Ē	T
P	A				O	T

N	O				S	T
P	A				Ā	T
P	Ā				S	T
K	A				Č	A
P	A				N	E
P	Ā				L	T
S	P				O	T
K	A				Z	E
L	E				I	S
K	A				I	S
P	A				E	S
P	A				N	S
N	O				G	T
P	A				A	S

Veidojis Harijs Kalniņš.

Saliec burtus pareizās vietās, un vidējā vertikālē izlasīsi aktiera vārdu, uzvārdu un filmu, kurā viņš tēlo galvenā indiāņa lomu!

Pareizā atbilde:

Risinājumu gaidām līdz 4. janvārim.

IEG; KLĪ; RSI; RIO; RMI; LDI; ESA; KOP; DEJ; ETE; BIR; GĀD; EGU; BĒR; CIE; EJĀ; SLĒ; RNĪ; RKĀ; UČE; DOM; USL; PLI; RCE; MES; ELĪ; GĀT; AIR.

Pareizā atbilde: BLIZARDS (sniegavētra, putenis ar stipru ziemeļrietumu vēju un salu ASV un Lielbritānijā).

Atbildes

Horizontāli: 2. Asi. 4. Aso. 8. Advente. 9. Lati. 12. Anta. 14. *Gadalaiki*. 17. Ietvari. 20. Alotene. 23. Betlēme. 24. Kūpas. 25. Sfēra. 27. Zieme.

Vertikāli: 1. Sals. 2. *Aka*. 3. Igo. 5. Sien. 6. Adīt. 7. Sten. 10. Amata. 11. Inari. 12. Adata. 13. Tikko. 15. Renes. 16. Annas. 18. Vēles. 19. Rāmas. 21. Lauva. 22. *Tiesa*. 26. Ēze.

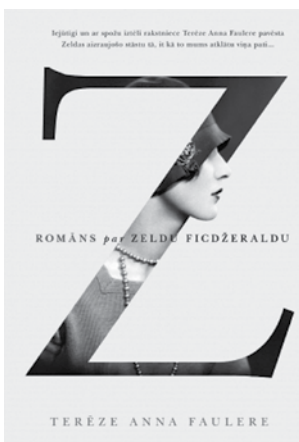
Pareizi atbildējuši: Vizma Dzālba, Vilnis Bēniņš, Bruno Mekšs, Jānis Lodziņš, Gunta Vāciete, Helēna Remerte, Velta Višņevska, Biruta Eversone, Dace Gulbe.

Pēc balvas redakcijā gaidām **Veltu Višņevsku**.

Mēneša uzvarētājs saņems dāvanu, kas gādāta sadarbībā ar *Zvaigzni ABC*. Atminiet krustvārdu mīklu, aizpildiet atbildes lauciņus un atminējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Mīklu konkursam*, *Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstuli kastītē!

KULDĪGAS BIBLIOTĒKĀ

Romāns par Zeldu Ficdžeraldu

Kuldīgas bibliotēkā pieejams amerikāņu rakstnieces Terēzes Annas Fauleres Romāns par Zeldu Ficdžeraldu.

Kad pārgalvīgā dienviņu skaistule Zelda Seira sastop Frānsisu Skotu Ficdžeraldu 1918. gadā, viņai ir tikai septiņpadsmit un viņš ir jauns leitnants. Zelda iemīlas, kaut Skots nav nedz bagāts, nedz slavens, bet apgalvo, ka viņa rakstīšana abiem atnesīs bagātību un slavu. Pēc tam, kad Skotam izdēvies pirmo romānu pārdot izdevējam, Zelda kāpj vilcienā un dodas uz ziemeļiem, lai abi salaulātos.

Džeza laikmeta sākums, veiksmes un slava padara Skotu un Zeldu par sava laika leģendām. Lai kurp viņi dotos, viss kļūst par spēļu laukumu nebeidzamām ballītēm. Bet pat Getsbija ballītes neturpinās mūžīgi...

Romāns tiek tulkots un izdots vairākās valodās. Pēc tā motīviem top televīzijas seriāls.

KONKURSIŅŠ

Tēlotājmākslas spēle

96. kārta

Šis gleznotājs (1838–1909) bija spilgtākais ainavistu pārstāvis Latvijas mākslā. Dzimis Koknesē, mācījies Rīgas Doma skolā un Bergmaņa privātskolā, 1856. gadā iestājies Pēterburgas Mākslas akadēmijā, kur Sokrāta Vorobjova darbnīcā specializējies ainavas žanrā. 1874. gadā par savu gleznu Londonas izstādē ieguvis sudraba medaļu un kļuvis par Londonas akadēmijas locekli. Dzīves laikā bijis skolotājs Jelgavā, fotogrāfs, pēcāk ievēlēts par akadēmiķi Pēterburgā, lasījis lekcijas, bet vasaras pavadījis Latvijā. Vairums zināmo gleznu atrodas Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā, vairāki darbi ir Krievijas muzejos, kā arī privātkolekcijās.

Atbildes gaidām **līdz 3. janvāra 12.00: Tēlotājmākslas spēle, Kurzemnieks**, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv, vai redakcijas durvju pastkastītē. Balvā vērtīga grāmata.

95. kārtas atbilde: Sajs Tvomblijs (*Cy Twombly*). *Roze* (2008).

Pareizi atminējuši: Indra Ābelīte, Velta Višņevska, Ingars Neimanis, Guntis Obodņikovs.

MANA AIZRAUŠANĀS

NEVĒLAS PELĒKU DZĪVI

Kuldīdznieks Niks Endziņš kā hip-hopā pārstāvis Neids pēdējos mēnešos laidis klajā dziesmas un videoklipus, izpelnoties mediju uzmanību.

Hiphopa mūziķis Neids jeb kuldīdznieks Niks Endziņš: „Mūzikim jāskolojas vairākus gadus. Tas nav tā – aiziešu uz studiju, izdošu vienu dziesmu un būšu slavens.”

Viņš paspējis sadarboties ar dažiem mūziķiem, bet nu izlēmis iet pats savu ceļu.

SAPNIS KOPŠ BĒRNĪBAS

„Dzimis esmu Kuldīgā, tur arī uzaugu. Pabeidzu pamatskolu, vienu gadu mācījos Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā, bet sapratu, ka man nav, kur izvērsties, un tagad par automehāniķi mācos Rīgas Valsts tehnikumā. Bet brīvajā laikā nodarbojos ar mūziku, un tas ir vaļasprieks, bez kura nevaru. Mani ļoti aizrauj izjūtas, atrodoties studijā.”

Galvaspilsētā Nikam pavērsās jaunas iespējas. „Mūzikas karjeru sāku pirms diviem gadiem 17 gadu vecumā. Ierakstīt un izdot vismaz vienu dziesmu bija sapnis kopš bērnības, bet to es nevienam neatklāju. Pateicoties daudziem sekotājiem sociālajos tīklos, noslēdzu līgumu ar ierakstu studiju *Anim* un izdevu savu pirmo dziesmu. Protams, bija daudzi kritiķi, kuri norādīja uz kļūdām, un es tās ņēmu vērā. Sākumā mūziku nemaz tik ļoti nopietni neuztvēru – vairāk to varēja saukt par ķēpāšanos.”

UZSĀK SOLO KARJERU

Nikam šis bijis panākumu pilns gads: „Sapratu, ka vajag ko mainīt, un nespēju apstāties. Strādāju pie jaunas dziesmas, bija mērķis uzfilmēt videoklipu. Panākumi sākās, kad gada sākumā izdevu pirmo videoklipu dziesmai *Acu priekšā*, bet man ar to nepietika – vēlējās kāpt vēl augstāk.”

Vasarā Neids sadarbībā ar mūziķi Žani laidis klajā jaunu dziesmu ar videoklipu *Jūtu apmāns*. „Pēc tam mani sāka aicināt uz intervijām, jo atpazīstamība auga. Visu šo laiku sadarbojos ar citiem mūziķiem, bet vēlējās izdot vismaz vienu solo darbu. Oktobrī iznāca pirmā solo dziesma ar videoklipu *Neviens nav vainīgs*. Par mani sāka interesēties populāri Latvijas mediji, un sapratu, ka vismaz pagaidām ar citiem mūziķiem nesadarbošos.”

Decembrī Niks vērtējumam nodevis aizkustinošu dziesmu *Tuvāk tev*: „Man bija plāns līdz gada beigām izdot vēl vienu, un to arī izdarīju. Dziesmām vārdus rakstu pats, katrā tiek atspoguļota mana dzīve un problēmas, ar kurām saskaros.”

NIKS ENDZIŅŠ SECINA:

- Nedrīkst apstāties pie pirmajām grūtībām.
- Viss iespējams, ja vien pats sev tic.
- Svarīgi, lai apkārt ir cilvēki, kuri atbalsta.

DOMĀ PAR ALBUMU

„Ierakstīt dziesmu un uzfilmēt labu videoklipu nav nemaz tik viegli, kā varētu domāt. Pirmās grūtības sākas, domājot tekstu, jo katrā rindā jāatrod pareizie vārdi un atskaņas, lai iznākums būtu par izvēlēto tēmu.” Uzfilmēt visu esot viegli, bet grūti ir materiālu labi samontēt. „Arī iegūt atpazīstamību ar mūziku nav tik vienkārši. Vajag dziesmas par interesantām, aizraujošām tēmām, kuras klausītājus uzrunātu gan tieši, gan sociālajos medijos.”

Nākotnes ieceres esot lielas: „Tuvākajā laikā vēlos iekarot Latvijas skatuves un izdod albumu. Vai izdosies, redzēsim. Agrāk neticēju, ka kļūšu par ko vairāk nekā par cilvēku, kurš dzīvo pelēku dzīvi. Tāpēc vēlos pateikties visiem, kuri mani atbalsta un man tic, jo bez viņiem es to nespētu.”

Lāsma Reimane
Nika Endziņa arhīva foto

PAGĀTNE

Nīkrāce cauri gadsimtiem

NO LĒNĀM UZ KANĀDU

Šis laiks B.K.Šenkevicis dzīvē ievadīja būtisku pagriezieni. Lēnu katoļu pamatskolu slēdza, un skolotāja te vairs nebija vajadzīga. Viņa atstāja Lēnās vīru un pārcēlās uz Tērvetes pagasta *Zelmeņiem*.

1939. gadā iznāca viņas grāmata *Godi Viduskursā*, par ko autore saņēma Kultūras fonda 1. godalgu, 1940. gadā – *Senie Jāņi Zemgalē*. Pēc kara viņa izceļoja uz Kanādu, kur bijusi *Brīvās Balss* redaktore, 1949. gadā nodibināja Latviešu preses biedrības Kanādas kopu, darbojusies dažādās organizācijās. Trīmdā uzrakstījusi ap pussimt dzejoļu, ievadīja rakstus un stāstus. 1963. gadā iznāca stāstu un noveļu krājums *Ziedošais ērkšķis*, 1965. gadā – dzejas krājums *Zeme un jūs...*, 1976. gadā – *Baltie bērzi*.

B.K.Šenkevica ir to ārzemju latviešu vidū, kuri 1985. gada septembrī apmeklēja Latviju, piedalījās Dzejas dienu sarīkojumos Rīgā. Tā kā ārzemniekiem tajā laikā bija liegts no Rīgas izbraukt, viņa uzaicināja uz tikšanos savu pirmo vīru Jeronimu Šenkevici no Lēnām, kas bija kļuvis par saimniecības būvbrigadieru, uzcēlis sev māju un nodibinājis jaunu ģimeni.

B.K.Šenkevicis mūžs pārtūka 1993. gada 10. maijā Toronto.

DIVAS NEVAR UZTURĒT

1937. gadā Lēnu skola tika slēgta, jo tajā mācījās tikai 32 skolēni un Rudbāržu pagastam uzturēt divas skolas nebija izdevīgi.

Kāds no vietējiem par mācību iestādes likvidēšanu raksta *Rīgas Vēstnesī* 1937. gadā: „Rudbāržu pagastam jau no sirmas senatnes Lēnu novadā bija sava skola pie Lēnu baznīcas. Latvijas laikā šī skola tika pārvietota Lēnu muižā, piemērotā vietā, uz Ventas upes krasta. Skolu vadīja enerģiskā skolas pārzine Šenkevicis kundze un strādāja ar labām sekmēm, sagatavodama skolēnus otrās pakāpes skolai Rudbāržos. Togad pagasts aiz nezināmiem iemesliem Lēnas skolu likvidēja, pievienojot to Rudbāržu skolai.

Ka šāda pagasta rīcība nav racionāla, to vislabāk izjūt Lēnu iedzīvotāji, kam tagad mazos bērnus vajadzēs sūtīt uz daudz attālāko skolu Rudbāržos. Mēs, Lēnu novada iedzīvotāji, ar šādu pagasta rīcību esam neapmierināti, un mūsu bērniem nodarīta pārestība. Lietu un aukstumā nav viegli ma-

ziem bērniem sasniegt Rudbāržu skolu. Bez tam mūsu bērni mācījās vēsturiskā vietā, jo, kā zināms, Lēnu muižā pēdējo nakti pavadīja pulkvedis Kalpaks, no kura patiesībā iesākās vēsturiskais gājiens, lai atbrīvotu Latviju no lielinieku jūga. Mēs, lēnieši, pat lolojam cerību, ka mūsu skola tiks nosaukta par pulkveža O.Kalpaka skolu, jo nevienai skolai nav tiesības vairāk uz šī nosaukuma kā Lēnas skolai.

Tagad mūsu cerība izirusi – skolu likvidēja. Vai tādēļ, ka Lēnu novads katolisks? Cita iemesla mēs neredzam. Nekādi lieli ietaupījumi pagastam caur to nevar būt. Mēs esam pārliecināti, ka attiecīgas iestādes uz šo jautājumu skatīsies savādākām acīm un mēs tuvākā nākotnē atkal varēsim sūtīt savus bērnus uz Lēnu skolu, vēsturisko vietu.”

Pirmās skolas Nīkrācē DIŽDELDES UN MAZDELDES NOVADS

19. gadsimta sākumā tagadējo Nīkrāci veidoja vairāki mazi pagastiņi, kas tagad ir tikai ap-

dzīvotas vietas. 1920. gadā tās nodēvētas Nīkrāces vārdā. Pagastā ietilpusi Briņķu, Lielnīkrāces, Lielvormsātes, Tukuma, Lieldzelas un Mazdzeldas muižas. Lēnas ietilpušas Rudbāržu pagastā.

1904. gada Konversācijas vārdnīcas 13. burtnīcā par Nīkrāces apvidu lasām: „Diž-, Maz-Dzeldes (*Gross, Klein-Dselden*) novadi un muižas Aizputes apriņķī, Embotes augstienes ziemeļaustrumu malā un tās piegāzē pret Ventu. Abi novadi aizstiepjas gar Embotes jeb Piktupi, Maz-Dzelde vairāk augšpusē, Diž-Dzelde lejpusē, tomēr katrs gluži atsevišķi, Briņķu un Peltu novadiem Dzeldas kopviduci pāržmaudot. Abi novadi atrodas pie Briņķu pagasta. Diž-Dzeldes novada plašums 1667 desetīnas, no tām 1105 desetīnas muižas zemes un 562 desetīnas iepirkām 16 mājām. Visu zemnieku māju skaits 22 ar 585 desetīnām, apdzīvoto vietu 1889. gadā bija 40, iemītnieku 547. Maz-Dzeldes novads 783 desetīnas plašs, no tām astoņām

Dzintra Liekmane
(Topošās grāmatas fragmenti.
Sākums 24. oktobrī.)

zemnieku mājām 109 desetīnas. Iemītnieku 191.

Apdzīvotu vietu 18. Novadiem pašiem savu skolu nav. Pagastā tomēr pastāv Nīkrāces divklasīgā ministrijas skola.

Dzelde pirmatnēji viens novads. Pirmoreiz vēstures dokumentos minēts 1253. gadā kā Celde (Dzelde).

1338. gadā Dzelde minēta vēlreiz, robežas tuvāku apzīmējot. Kas Dzeldi turējis 13. un 14. gadsimtā, paliek nezināms. 1410. gadā to dabūja aizdotu

turēt Sakenu ģimene, kuru piederīgie šai apvidū turēja arī citu novadu muižas jau no 13. gadsimta. Sakenu rokās Dzelde palika līdz pat 1770. gadam, kad parādu dēļ tā tika pārdota. Kādā laikmetā iesaistīta Diž-Dzeldes muiža un atšķirta par atsevišķu novadu, nav zināms. 1757. gadā Diž- un Maz-Dzelde jau bija viena no otras savrupējusies.”

(Turpmāk vēl.)

PRIEKA AVOTI

„Viss radošais man līp klāt”

„Sajūsmināti cilvēki ir mana motivācija darboties tālāk,” saka Alsungas vidusskolas 12. klases audzēkne Simona Staņislavčika, kura savu ikdienu nespēj iedomāties bez pasākumu organizēšanas, gleznošanas un dejām.

AINAVAS

„Maijā absolvēju Alsungas mūzikas un mākslas skolas vizuāli plastiskās mākslas klasi. Esmu priecīga, ka tur gāju. Tagad vismaz reizi divās nedēļās cenšos uzgleznot jaunu darbu. Tā kā bieži esmu Ulmalē un blakus ir jūra, top jūras ainavas. Man jau bijušas vairākas izstādes mākslas skolā, kultūras namā, šovasar *Rīvas krogā* Jūrkalnē, kur es vasarā strādāju. Jūtos gandarīta, ka cilvēkiem patīk un dzirdu labas atsauksmes.”

BRĪVDIENU MIERA OSTA

„Esmu ļoti sabiedriska, tāpēc brīvie brīži man svarīgi. Brīvdienās mani Alsungā nevar satikt, jo tās vienmēr pavadu Ulmalē pie vecvecākiem lauku mājā. Blakus ir mežs un jūra, man patīk pastaigas gar jūru, tos brīžus iemūžinu fotogrāfijās, kuras pēc tam izmantoju kādā gleznā. Varu gan atpūsties, gan izdarīt ko lietderīgu.”

TAUTISKĀS DEJAS

„Sāku dejojot jau tad, kad gāju bērnudārzā. Katru gadu skolā piesakos atkal un atkal. Tagad deju Alsungas jauniešu kolektīvā, un kopā rit jau 13. gads. Man patīk piedalīties koncertos un pārstāvēt Alsungu. Ir gods nest suitu tautastērpu. Ja neesmu kādu laiku dejojusi, man tā pietrūkst. Tas ir arī veids, kā labi izkustēties un uzturēt sevi formā.”

ĢITĀRA

„Mans radnieks Artis Arājs spēlē ģitāru, un vienmēr esmu viņu apbrīnojusi, tāpēc saņēmos un pamēģināju uzspēlēt. Nopirku ģitāru, Artis mani iedvesmoja, vēl aizvien kopā spēlējam un viens otru pamācām. Ceturto gadu nedēļas nogalēs dažas stundas pavadu pie ģitāras. Visbiežāk spēlēju latviešu mūziku, dziesmas, kuras dzirdu ballēs.”

SILTUMS

„Tagad laukā ir auksti, un tādus vakarus izvēlos pavadīt siltumā, skatoties romantiskas filmas. Savukārt vasarā mani nevar dabūt telpās, jo tad netrūkst, ko darīt: varu paskatīties saulrietu, staigāt, peldēties, iet pārgājienā, braukt ar riteņiem. Arī ziemai ir savi plusi, tomēr priecīgāka jūtos siltumā.”

Lāsma Reimane, Simonas Staņislavčikas arhīva foto

Kā paaudzes pieņem pārmaiņas?

Informācijas tehnoloģijas pasauli strauji maina, un katra nākamā paaudze ir aizvien atšķirīgāka. Ko par to saka pētnieki un pedagogi?

Pasaulē profesionāli pamatā runā par piecām paaudzēm. Dzimšanas gadu robežšķirtnes ir visai nosacītas un uz mums, Latvijā dzīvojošajiem, attiecas daļēji, jo pētījumi, pēc kuriem paaudzes dalītas, notikuši galvenokārt ASV. Pētnieki norāda, ka Eiropā un Latvijā tālāk minētie dzimšanas gadi varētu būt nobīdīti par diviem vai pat vairāk gadiem vēlāk. Jauniešiem, kuri dzimuši ap 1990. gadu un pēc tam, nav padomju laika pieredzes – viņi auguši uzskatu un vārda brīvībā, kas tos būtiski atšķir no vecākiem un vecvecākiem.

RAKSTUROJUMS

VETERĀNI (dzimuši pirms 1946. g.)

Viņu raksturu un uzvedību lielā mērā ietekmējis 2. pasaules karš un tā notikumi. Veterāni ir disciplinēti, stingri ievēro likumus un sabiedrības pieņemto kārtību, viņiem tīk, ja tiek ievērota konsekvence, nepatīk pārmaiņas. Veterāniem ļoti svarīga drošības izjūta un komforts. Darbā viņi vislabāk jūtas, ja tiek izmantots norādošs jeb rīkojumu un kontroles vadības stils.

VIDĒJĀ PAAUDZE (1946.–1964. g.)

Šie cilvēki lielākoties raksturoti ar jēdzienu *pēckara demogrāfiskais sprādziens*. Tā ir pārmaiņu paaudze un ekonomikas cēlāji, smaga darba darītāji, kuriem bieži vien nav pieticis laika ģimenei vai atpūtai. Tieši šīs paaudzes laikā radies jēdziens *darbaholisms*. Vidējai paaudzei nozīmīgs ir statuss darbā un sabiedrībā. Tai raksturīga lojalitāte, tā bieži

uzskata, ka viena darbavieta ir visam mūžam.

X PAAUDZE (1965.–1979. g.)

Auguši patstāvīgi, jo vecāki allaž aizņemti darbā, tiem nekad nav bijis laika. Bērnībā šie cilvēki bieži vien pārdzīvojuši vecāku šķiršanos. X paaudze ieguvusi labāku izglītību, ir pašpārliecinātāka, tās pārstāvji ir lielāki individuālisti, kopumā ar ironiskāku un skeptiskāku attieksmi pret dzīvi. Šī paaudze sāk tehnoloģiju attīstību, apvienojot divas būtiskas vērtības: atbildību un personisko brīvību. Viņi mazāku nozīmi piešķir statusam, darbā koncentrējas uz sadarbību, prasmēm un rezultātu, aizstāv arī savas tiesības. Parasti viegli maina darbavietu, ja tajā nejūtas labi vai darāmajam neredz jēgu.

Y PAAUDZE (1980.–1994. g.)

Tehnoloģijās gudra un uz panākumiem orientēta paaudze, kam ļoti vajadzīga atzinī-

ba. Viņi tiecas pēc izaugsmes gan karjerā, gan personīgajā attīstībā. Optimistiski, sociāli aktīvi, pašpalāvēji. Ļoti nozīmīga šķiet iespēja harmoniski apvienot darbu ar ģimenes dzīvi un atpūtu. Nebaidās mainīt uzskatus, nepieķeras ne darbavietai, ne stilam vai zīmoliem. No darbavietas sagaida elastību dažādās nozīmēs, bet darba devēju gatavi mainīt vēl biežāk nekā iepriekšējā paaudze.

Z PAAUDZE (pēc 1994. g. dzimušie)

Interneta paaudze, kura augusi un atrodas nepārtrauktā *pieslēgumā*: 24 stundas dienā, septiņas dienas nedēļā. Šī iemesla dēļ viņi ar draugiem vairāk sazinās tiešsaistē nekā klātienē.

ALFAS PAAUDZE (pēc 2010. g. dzimušie)

Par to vēl nav uzkrāts faktu materiāls un veikti pētījumi.

„Gribu teikt: viss būs labi!”

Latvijas Universitātes pedagogijas profesore Zanda Rubene apliecina – pasaule un cilvēki mainās. Ar vieglu smaidu viņa stāsta par jaunākajām tendencēm un ir pārliecināta, ka galu galā viss būs labi.

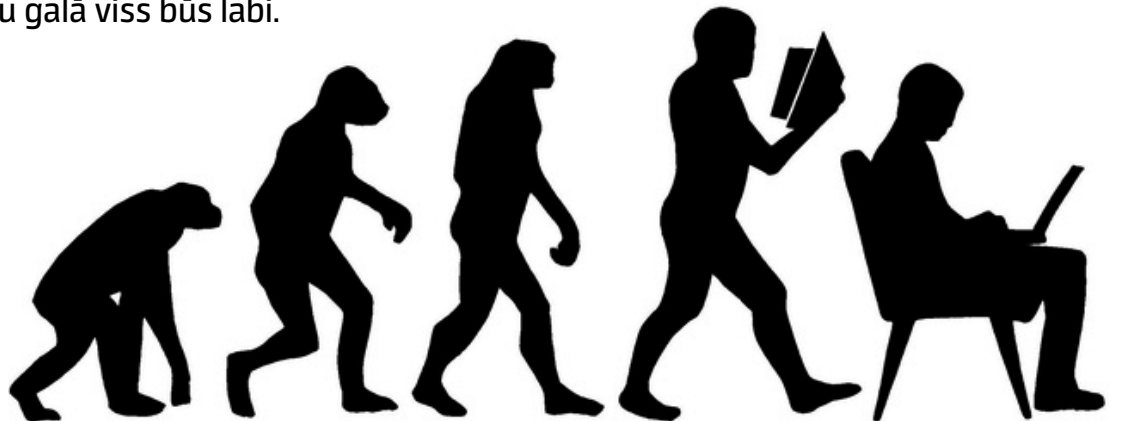

Pedagoģijas profesore Zanda Rubene: „Vajadzība pēc draudzības, mīlestības un sapratnes pastāvēs vienmēr. Vienkārši nākotnē tā būs citādā formā.”

savukārt pirmajās vietās pakāpusies slava un popularitāte. Dominē vēlme būt skaistākiem, gudrākiem un veiksmīgākiem, nekā viņi patiesībā ir, un tas tiek skaidrots ar sociālajos tīklos veidoto identitāti. Jauniešu vidū novērota trīsreiz augstāka orientācija uz sevi un savām tiesībām. „Iespējams, tas ir neadekvāts jauno cilvēku sevis novērtējums, bet viņi patiesi tic, ka mācīsies pasaules labākajās universitātēs, kļūs par izciliem aktieriem, māksliniekiem, popzvaigznēm. Kā to īstenot, tas jau ir cits stāsts, bet atšķirībā no mums viņi izvērza augstus mērķus,” skaidro Z. Rubene.

OPTIMISTISKIE PRAGMATIĶI

Digitālā paaudze ir mazāk ieinteresēta attiecībās, aizvien vairāk tā vēlas palikt dzīvot pie vecākiem, izmantot iepriekšējās paaudzes rocību un savā ziņā veidojas par *telpu cilvēkiem*. „Bez visiem pētījumiem redzu, ka man ir vairāk draugu nekā maniem dē-

tītājā pētījumā atklāts, ka tie būs optimistiski pragmatiski. „Savu nākotni viņi redz spožu un gaišu, turklāt viņi ļoti precīzi aprēķina, kas būtu un kas nebūtu jādara. 90% aptaujāto apliecinājuši, ģimene tiem svarīga, īpaši tādēļ, lai būtu ērtāk, lētāk, vieglāk.” Z. Rubene min piemēru par vecāku un gandrīz pieaugušo bērnu sarunu par ģimenes māju, kad jaunie par nesaprātīgu uzskata iespēju kādu vietu īrēt pašiem. „Ar laiku taču viss tāpat būs mūsu!” pamatojot jaunie.

DIGITĀLIE PILSOŅI UN IMIGRANTI

Tehnoloģija pilnībā mainījusi saskarsmes paradumus un to sekas. „Ja uzvelku jaunu kleitu, to pamana pāris kolēģu, bet, ja fotogrāfiju ievietoju feisbukā un vēl pierakstu, ka kleita jauna, – vai, dieviņ, cik komplimentu saņem! Brīva tehnoloģiju lietošana dod priekšroku jauniešiem. Tā ir arī dzīvošana divās pasaulēs un spēja tikt galā ar katru jaunu ierīci, kas nonāk rokās. Jaunie ir *digitālie pilsoņi*, kuri tehnoloģiju ārēs jūtas pilnīgi brīvi, bet vecākās paaudzes cilvēki, kaut labi apmācīti, vienmēr būs tikai *digitālie imigranti*. Jaunietis tehnikas lietošanu uzskata par vienu no cilvēktiesībām, un no pusaudža

PROGNOZĒ, KA LĪDZ 2030. GADAM:

- izzudīs puse no šodienas darba vietām;
- vienkāršie darbi tiks atstāti robotizācijai;
- katru gadu zināšanu daudzums dubultosies, un tas ir neapmierami;
- cilvēkus attīstīs tehnoloģiju konkurence;
- nākotne piederēs radošumam un sociālajām prasmēm.

ES, ES UN VĒLREIZ ES

„*Millenium* (tūkstošgades) paaudze Latvijā ir aptuveni no 1987. līdz 2000. gadam dzimušie ar krietni augstākiem mērķiem un pašapziņu. Iespējams, tieši tas viņus padarījis par veiksmīgākiem nekā iepriekšējās paaudzes,” min profesore un ar nelielu humora devu norāda, ka viņas paaudzes cilvēki šād un tad savu nozīmi pārspīlē. „Mēs esam ļoti strādīgi, bet mums nav pietiekamas pašapziņas. Bieži arī uzskatām, ka tie jaunie jau nemāk un nevar, ka tikai uz mums viss turas: ja es no darba aiziešu, neviens cits neizdarīs.”

Millenium paaudzei pētnieki devuši trīs atslēgas vārdus: es, es, es. Tātad cilvēki, kuri ļoti orientēti uz sevi. Un te nu parādās iepriekšējās paaudzes morālā panika. ASV Nacionālais veselības institūts apjomīgā pētījumā noskaidrojis jauniešu vērtības. Kopienai svarīgais tajās ierindojies ļoti zemā vietā,

„Jaunieši savu nākotni redz spožu un gaišu, turklāt ļoti precīzi aprēķina, kas būtu un kas nebūtu jādara.”

liem,” saka profesore un piebilst, ka virtuālajām attiecībām ir arī pozitīvā ievirze. Piemēram, samazinās pusaudžu grūtniecība un narkomānija.

Lai saprastu savus nākamās darbiniekus, kompānijas *Shell* pasū-

viedokļa pamatots ir vaicājums, kāpēc stundā nedrīkst lietot telefonu.” Augstie mērķi vedina izvērīt augstas prasības pret sevi un citiem, vien jāatceras: jaunieši nedarīs vairāk, nekā vajag. Viņi vispirms visu pamatīgi apsvērs. Negribēs tīrīt māju? Nopirks robotu, kas uzkopj.

PASTĀVĪBA IR MŪŽIGĀ MAINĪBĀ

Mieram, pastāvībai un komfortam ir divas dabas. No vienas puses, miera salīna (tas pats darbs un atpūtas vietas, ikdienišķais seriāls) vecākās un vidējās paaudzes cilvēkiem ļauj justies drošībā un labsajūtā. No otras puses, no komforta zonas neizejot vispār, apsīkst attīstība. Digitālajai paaudzei ir daudz mazāka vajadzība pēc pastāvības, reizēm tādā vispār nav.

„Jauniešiem pārmaiņas ir stāvoklis, kurā viņi jūtas gana labi. Jaunais viņus nebauda,” skaidro profesore. Pirms desmit gadiem

„Mēs, vidējās paaudzes cilvēki, esam ļoti strādīgi, bet mums nav pietiekamas pašapziņas.”

uzskatīts, ka tehnoloģijas ir svarīgas sociālajai rīcībspējai (jo pensionārs neprot izņemt naudu no bankomāta). Savukārt pēdējos gados jaunajā paaudzē veidojas pilnīgi jauns funkcionālā analfabētisma paveids: neprasme aizsiet kurpju auklas, iekurināt krāsni u.tml. „Jau izdomātas kurpes, kuru auklas sasiemas pašas, noteikti būs vēl kas cits. Tomēr domāju, ka galu galā viss būs labi.”

Vija Zariņa
Aivara Vētrāja foto

PĀRDOD

Sausu, skaldītu **MALKU** ar piegādi. Tāl. 27885688.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Ātra piegāde. Tāl. 26627800.

Sausu, skaldītu bērza **MALKU** maisos. Tāl. 26544462.

SIA *AJG plus* – sazāgētu lapkoku nomaļu **MALKU**. Tāl. 29399939.

Ar piegādi pārdod sausu, skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus, 3 m garu lapkoku meža malku. Tāl. 29249578.

RUZDUS, miežus, piegāde. Tāl. 29560864.

Divas **ZIDĪTĀJGOVIS**, otrā un trešā laktācija. Tāl. 29333439.

PĒRK

SIA LĀSES AM iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** un **CŪKAS**. Dažādu veidu piemaksas, ātra un korekta samaksa. Braucam pa visu Latviju, transports bez maksas. Tāl. 29353243, 63374197, e-pasts: lases@inbox.lv.

MEŽUS, CIRSMAS, MALKU – ātra un laba samaksa. Palīdz noformēt dokumentus. Tāl. 26544462.

MEŽUS un meža **ZEMI**. Tāl. 27406251.

SIA PRIEDES AG pērk **MEŽUS** un **CIRSMAS**. Tāl. 26993794.

Pērk **ĪPAŠUMUS** ar mežu un cirsmas. Tāl. 27866653.

SIA PRIEDES AG pie ceļa pērk **ZĀGBALĶUS, FINIERKLUČUS, TARU, PAPĪRMALKU, MALKU**. Tāl. 26993794.

ATRASTS

29. decembrī Ventspils ielā pie Ventas – automašīnas **NUMURA ZĪME**. Interesēties redakcijā.

VĒLAS ĪRĒT

ZEMI Padures vai Rumbas pagastā, vēlams ilgtermiņā. Tāl. 27406251.

KULDĪGAS NOVADA PAŠVALDĪBA (90000035590) izsludina konkursu uz vakanto pašvaldības aģentūras Kuldīgas novada muzejs DIREKTORA AMATU.

Prasības:

- 1) augstākā izglītība muzeja profilam vai konkrētajam darbības laukam atbilstošā specialitātē (izņemot 1. līmeņa profesionālo augstāko izglītību),
- 2) darba pieredze vadošā amatā vismaz 3 gadi,
- 3) labas zināšanas un izpratne par muzeju darbību un funkcijām,
- 4) vismaz divu svešvalodu zināšanas (tai skaitā viena – angļu),
- 5) labas datorprasmes,
- 6) radoša un inovatīva personība,
- 7) augsta saskarsmes kultūra,
- 8) kā priekšrocība tiks uzskatīta praktiskā pieredze Eiropas fondu finanšu piesaistē.

Konkursa pretendentiem jāiesniedz:

- 1) Kuldīgas novada muzeja darbības attīstības koncepcija vai vīzija, redzējums turpmākajai muzeja attīstībai kandidāta vadībā, kandidāta darbības prioritātes un galvenie darba virzieni (līdz desmit A4 formāta lapas),
- 2) motivācijas vēstule,
- 3) īss dzīves un darba gaitu pārstāsts (CV),
- 4) izglītību un kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu kopijas,
- 5) rekomendācijas un ieteikuma vēstules (vēlamas).

Pieteikšanās termiņš no 2017. gada 5. janvāra līdz 16. janvārim. Dokumentus lūdzam iesniegt Kuldīgas novada pašvaldības apmeklētāju pieņemšanas un informēšanas centrā (Baznīcas ielā 1, Kuldīgā) vai elektroniski e-pastā: dome@kuldiga.lv līdz 2017. gada 16. janvāra 17.00. Informācija pa tālr. 63320216.

DAŽĀDI

MODRA AUTOSKOLA rīko B, C kategorijas autovadītāju kursus, sākums 4. un 5. janvārī. Tāl. 26120089.

MODRA AUTOSKOLA rīko **95. KODA** kursus Pētera ielā 5, Kuldīgā. Tāl. 26120089.

Siltinām mājas ar **TERMOPUTĀM**, ekovati un granulām. Tāl. 26748235.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērkam zarus šķeldošanai. Tāl. 29150380.

SĀP MUGURA, jostasvieta vai locītavas? Ir galvassāpes vai reiboņi? Tirpst rokas, hronisks nogurums vai slikts miegs? Kur slēpjas šo problēmu cēlonis, un kā uzlabot savu veselību bez medicīniskas iejaukšanās? Apmeklējiet *Wellness* speciālistu, Šveices akadēmijas ATLASPROFILAX® sertificētu speciālistu, kuram ir arī augstākā medicīniskā izglītība un 35 gadus ilga darba pieredze! Pierakstieties uz *Wellness* konsultāciju un noskaidrojiet savas problēmas īsto cēloni! Saņemiet drošu un efektīgu *Wellness* risinājumu! Zvaniet pa tālr. 29747278, 29747225!

ASTRONOMIJA

Debesīs būs daudz notikumu

Nākamgad varēs novērot divus Saules un divus Mēness aptumsumus, interesantu Venēras un Jupitera satuvošanos, kā arī nakts, kurās Mēness aizklās spožas zvaigznes, informē Latvijas Astronomijas biedrības valdes priekšsēdis Māris Krastiņš.

Svarīgākais notikums – pilns Saules aptumsums – 21. augustā gan būs redzams ASV, Klusā okeāna austrumos un Atlantijas okeānā. Toties Latvijā būs novērojami abi Mēness aptumsumi: pusēnas 11. februārī no 0.34 līdz 4.53 un daļējais 7. augustā, kad maksimālā fāze (0,246) būs brīdī, kad Latvijā vēl daudzviet Saule nebūs norietējusi, bet Mēness būs tikko uzlēcis. Daļējais aptumsums ilgs līdz 22.18.

Būs novērojamas visas spožākās Saules sistēmas planētas. **Merkurs** – vakaros marta beigās un aprīļa sākumā, bet rītos janvāra vidū un otrajā pusē un ap septembra vidu. **Venērai** no gada sākuma līdz 20. martam būs vakara redzamības periods, bet no

jūlija līdz novembra vidum – rīta laiks. **Marss** no janvāra līdz maija vidum būs ieraugāms vakaros, bet no septembra vidus līdz gada beigām – rītos. **Jupiteru** janvārī varēs redzēt nakts otrajā pusē, februārī, martā aprīlī un maija pirmajā pusē visu nakti, bet maija beigās un jūnijā – nakts pirmajā pusē. Vakaros tas būs novērojams līdz jūlija beigām, bet ap novembra vidu sāksies rīta periods, kas līdz gada beigām kļūs aizvien garāks. **Saturns** janvārī, februārī un martā būs redzams rīta stundās, aprīlī un maija sākumā – nakts otrajā pusē, maija otrajā pusē un jūnijā – visu nakti, no jūlija līdz oktobrim – vakaros un nakts sākumā.

Interesantākā planētu vizuālā

satuvīšanās būs 13. novembrī, kad neilgi pirms saullēkta attālumus starp Venēru un Jupiteru debesīs būs mazāks par Mēness redzamo diametru (abas planētas šķirs 0,3 grādi).

Divas reizes varēs redzēt, kā Mēness aizklāj un atklāj Vērša zvaigznāja spožāko zvaigzni Aldebaranu: 6. novembra un 31. decembra naktī. 8. decembrī drīz pēc lēkta Mēness atklās Lauvas Zvaigznāja spožāko zvaigzni Regulu.

Kā ierasts, būs trīs aktīvākās meteoru plūsmas: Kvadrantīdas, Perseīdas un Geminīdas. Maksimums gaidāms attiecīgi 3. janvārī, 12. augustā un 14. decembrī.

Plašāk: www.lab.lv.

Dora Pļavniece

VESELĪBAS CENTRA 4 VADOŠIE SPECIĀLISTI KULDĪGĀ!

9. JANVĀRĪ

PLKST. 15:20 - 18:00 KULDĪGAS SLIMNĪCĀ KONSULTĒS UN PIENĒMS PACIENTUS ĀRSTS:

Dr. MĀRIS ZEPS

"Veselības centrs 4" Baltijas Vēnu klīnikas ārsts, specializējās asinsvadu ultrasonogrāfijā.

CENAS:
Kāju vēnu skrīnings:
10 EUR
Pieraksts pa tālruni:
20550550
9:00 - 17:00 darba dienās

10. JANVĀRĪ

PLKST. 10:00 - 13:00 KULDĪGAS SLIMNĪCĀ KONSULTĒS UN PIENĒMS PACIENTUS FLEBOLOGS:

Dr. ŽORŽS ŽABŪRS

"Veselības centrs 4" Baltijas Vēnu klīnikas sertificēts asinsvadu ķirurgs, flebologs.

CENAS:
Konsultācija + DUPLEX izmeklējums - **40 EUR**
Pieraksts pa tālruni:
20550550
9:00 - 17:00 darba dienās

UZZINI VAIRĀK:

20 550 550

www.venas.lv

SPORTA KALENDĀRS

- 5.I 20.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – Kurzemes **TELPU FUTBOLA** līgas sacensības: *Nikers – Bandava/Priekule*.
- 8.I 10.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts **TELPU FUTBOLĀ**.
- 8.I 14.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāts **VOLEJBOLĀ** Nacionālās līgas 2. divīzijā: *Kuldīgas NSS – Jēkabpils juniori/JSS*.

RECEPTĒ

Makaroni ar sēnēm un liellopa gaļu

Vajadzēs (četrām porcijām):

200 g Rakveres liellopa cepeša sarkanvīna marinādē;
300 g makaronu *pappardelle* vai *tagliatelle*;
200 g šķēlītēs sagrieztu sēņu (piem., austersēnes, šampinjoni);

divas kapātas ķiploka daiviņas;
četras ēd.k. kaperu;
četras ēd.k. kapātu pētersīļu;
20 g Parmezāna siera skaidiņu;
viena ēd.k. olīveļļas;
sāls, pipari.

Kā pagatavot

Liellopa gaļu ieliek 180 grādu karstā cepeškrāsnī uz 20 minūtēm. Ieber makaronus sāļā vārošā ūdenī un vāra, līdz pusmīksti. Sakarsē uz pannas eļļu un minūtes piecas tajā apcep kapātus ķiplokus, kaperus un sēnes, nepārtraukti maisot. Pievieno sāli un piparus. Liellopa gaļu ar dakšiņu saplucina šķiedrās un pievieno sēņu maisījumam kopā ar dažām ēdamkarotēm pannā satecējušā šķidruma. Nokāš makaronus un kārtīgi samaisa ar sēnēm un gaļu, apkaisa ar pētersīļiem, sāli un pipariem. Saliek uz šķīviem, apkaisa ar Parmezāna siera skaidiņām un ceļ galdā.

(No zīmola *Rakvere* ekspertu receptēm)

INTERESANTI

Vai bagātie dod vairāk?

Varētu likties pašsaprotami, ka bagāti cilvēki ir dāsni. Tomēr iespējams, ka tie, kam naudas ir vismazāk, ir vairāk iejūtīgi pret tiem, kam tā nepieciešama. Tomēr, aplūkojot kāda pētījuma datus, šķiet, ka patiesība varētu būt abos gadījumos. Daudzi pētījumi liecina: jo vairāk naudas cilvēkam ir un no augstāka sabiedrības slāņa tas nāk, jo vairāk naudas viņš ziedo labdarībai. Daži pētnieki nespēj atrast saikni starp labdarību un ienākumiem, bet citi atklāj, ka mazāk turīgie ir vairāk līdzjūtīgi un augstsirdīgāki. Aplūkojot attiecības starp bagātību un dāsnību, vairāki pētījumi liecina, ka mazāk turīgās mājās labdarībai ziedo lielāku daļu no saviem ienākumiem, salīdzinot ar mājaiemniecībām, kurām ir lielāki ienākumi.

VĀRDA DIENAS

No 1. līdz 8. janvārim

- Indulis (850), Iva (32), Ivis (33), Ivo (2361)
- Miervalda (1), Miervaldis (474), Ringolds (150)
- Ilva (969), Ilvita (42), Spodra (249)
- Sīmanis (21), Zintis (516)
- Arnita (402), Spulga (41)
- Digmārs (5), Juliāns (92), Rota (186), Zigmārs (710)
- Gatis (5095), Ivanda (177)

Populārākie: Ilva un Gatis.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 2. JANVĀRĪ

Dienas garums – 6 st. 54 min.
Saulē lec 9.01, riet 15.55.

Naktī +1°...0°

Z **R** **A** **D**
2-3 m/s

Dienā 0°...-2°

Z **R** **A** **D**
3-4 m/s

RĪT, 3. JANVĀRĪ

Dienas garums – 6 st. 56 min.
Saulē lec 9.00, riet 15.56.

Naktī -1°...-3°

Z **R** **A** **D**
3-4 m/s

Dienā -1°...-2°

Z **R** **A** **D**
3-4 m/s

18.janvārī plkst. 19:00
Kuldīgas Kultūras centrā

HUMORA IZRĀDE
MADE IN Latvija

Biļetes iepriekšpārdošanā:
"Biļešu Paradīze" un Kultūras centra kasēs

BRĪVBRĪDIM

Desmit lietotnes sākumskolēniem

IZKLAIDĒJOŠĀS

Cut the Rope – loģisko domāšanu attīstošu spēlīšu sērija, kuras jēga ir nogādāt saldumus ēdelīgajam radījumam Om Nom.

Sprinkle Islands – glīti noformēta datorspele, kurā bērniem ar pārvietojamu ugunsdzēsēnu iekārtu jāapdzēs liesmas visneiedomājamākajās vietās.

Pettson's Inventions – spēle, kurā no dažādām detaļām jāizveido mehānisms, kas ļaus izpildīt katrā stāvā uzdoto misiju.

ATTĪSTOŠĀS

Kids Science. Amazing Experiments – veids, kā ieinteresēt bērnus eksaktajās zinātnēs. Animācijas formā parādīti desmitiem zinātnisku eksperimentu, kurus var izmēģināt mājās.

Threes! – skaitļu spēle, kas liks ātri kustināt smadzenes, tā būs kā

intensīvs sporta zāles apmeklējums.

Star Chart – bērnam, kas sāk interesēties, kas ir tur, ārā, aiz zemeslodes.

IZGLĪTOJOŠĀS

Locīņš – viena no nedaudzajām lietotnēm latviešu valodā. Tā palīdz sākumskolēniem apgūt gramatiku, vingrinoties darbības vārdu lietošanā.

Lightbot: Code Hour – bērni te var apgūt programmēšanas pamatus. Tie izklāstīti rotaļas formā un jāliek lietā, lai uzdevumu izpildītu.

Brain Pop Featured Movie – aizraujošas animācijas, kurās viegli uztveramā veidā izskaidrota pasaule. Vairāk nekā 800 filmu par kosmosu, dzīvniekiem, enerģētiku, ģenētiku, Zemes uzbūvi, slaveņiem zinātniekiem u.tml. tēmām. Pēc katra video testā var pārbaudīt, kas palicis atmiņā.

PLUDMALES VOLEJBOLS

Kristapam ministra pateicība

Par labiem sasniegumiem sportā kuldīdzniekam, Murjāņu sporta ģimnāzijas audzēknim Kristapam Šmitam un trenerim Laurim Iecelniekam atzinības rakstu pasniedzis izglītības un zinātnes ministrs Kārlis Šadurskis.

„Sezona izdevās ļoti laba,” Kurzemniekam saka jaunais sportists. „Varēju sagatavoties sacensībām, visam pietika laika, ieguvu vērtīgu pieredzi.” Vasarā Kiprā pludmales volejbola pasaules čempionātā U-19 grupā Kristaps pāri ar Mihailu Samoilovu izcīnīja 3. vietu. Kuldīdzniekam arī 4. vieta Eiropas čempionātā U-20 grupā Turcijā, kur viņš spēlēja ar Atvaru Ozoliņu, bet Eiropas čempionātā U-22 grupā Grieķijā iegūta 17. vieta (kopā ar M.Samoilovu).

Jaunajā sezonā Kristaps ļoti cer spēlēt gan Eiropas čempionātā U-20 grupā Itālijā, gan pasaules čempionātā U-21 grupā Ķīnā.

Kuldīdznieka vārds izskan arī klasiskajā volejbolā, jo viņš spēlē gan Nacionālās līgas 1. divīzijas komandā *MSG/Limbaži OC*, gan Baltijas līgā vienībā *RTU/Robežsardze*. Vēl Kristaps spēlē Latvijas junioru izlasē.

Inta Jansone
Sporta skolas arhīva foto

Ar Izglītības un zinātnes ministrijas atzinības rakstiem – Kuldīgas pludmales volejbolists Kristaps Šmits un treneris Lauris Iecelnieks.

ŠAHS

Gada nogalē labi rezultāti

Kuldīgas novada sporta skolas šaha nodaļas tradicionālajā Ziemassvētku turnīrā bērniem un jauniešiem mājiniem pavekušies labi rezultāti trijās vecuma grupās.

2001.–2005. g. dzim. grupā bija spēcīgākie dalībnieki (45 šahisti). Te ļoti labi visas partijas nospēlēja kuldīdzniece Līva Vaivade, kas septiņās spēlēs izcīnīja piecas uzvaras, bet divas beidza neizšķirti. Ar šādu rezultātu Līva kļuva par turnīra uzvarētāju, aiz sevis atstājot Ati Frīdenšteinu-Brīdiņu un Tomašu Zāgu no Rīgas šaha skolas. Vēl labs rezultāts šajā grupā Rūtai Medīnai, kas ar četriem punktiem ieguva 12. vietu (2. vietu jauniešiem). Alekss Šteinbergam un Akselam Agrim Vēveram attiecīgi 21. un 22. vieta.

2006.–2007. g. dzim. grupā starp 40 dalībniekiem labs sasniegums Kristeram Feldmanim un Krišam Sproģim, kuri izcīnīja piecus punktus no septiņiem un ierindojās attiecīgi 3. un 6. vietā. Šajā grupā uzvarēja Kristaps Zass (Rīgas šaha skola) un Markuss Bērziņš

(Liepājas kompleksā sporta skola). Monta Uzarei (3. vieta meitenēm) un Elindai Kravinskai četri punkti, attiecīgi 17. un 20. vieta.

2008.–2009. g. dzim. grupā (25 dalībnieki) Nellija Jēkabsone ar pieciem punktiem izcīnīja 3. vietu turnīrā un 1. vietu starp meitenēm. Uzvarēja Filips Freibergs no Rīgas šaha skolas. Matejam Pētersonom četri punkti un 9. vieta.

Iesācējiem (16 dalībnieku) notika atsevišķs turnīrs, un lielākajai daļai šis bija pirmās sacensības. Elīza Vītoļa spēja savākt piecus punktus (2. vieta meitenēm), Alens Zvirbulis četrus (2. vieta zēniem), Miķelis Šteinbergs (3. vieta zēniem) un Rihards Šternbergs – trīsarpus, bet Elīna Urbāne – trīs.

Sacensībās bija ieradušies 126 šahisti no Kuldīgas, Liepājas, Ventspils, Dundagas, Jelgavas un Rīgas. Kuldīgu pārstāvēja 26 audzēkņi.

Ziemassvētku šaha turnīrā Kuldīgā par uzvarētāju kļuva kuldīdzniece Līva Vaivade.

Inta Jansone
Gunāra Gertnera arhīva foto